Fremtiden hviler på fortiden

Udgivet af Idrætshistorisk Samling

Sifa

Nummer 17. December 2019

Veteranen

Du kan blandt andet læse om

**Jens Brix Andersen.
Fire medaljer ved DM i boksning i 1970'erne.
Side 6-12.**

**Jens Anker Buus Andersen.
Fra træner i Aalborg Tennis-klub til dansk sportschef.
Side 14-17.**

**Jørgen Nielsen, bedre kendt som Piloten. 82 år og stadig aktiv fodboldspiller.
Side 18-21.**

**Tom Kristensen.
Alsidig sportsmand fra øverste hylde.
Side 22-27.**

**Aage Jakobsen.
Aalborg Stadions første inspektør.
Side 30-36.**

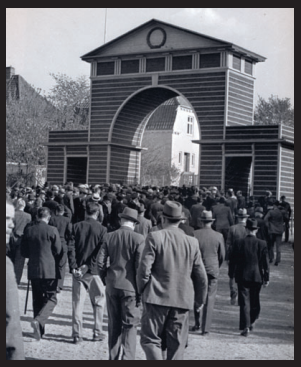

**Aalborg Stadion snart 100 år.
Indvielsen fandt sted den 27. juni 1920.
Side 37-43.**

Af Lise Pedersen

Beretning Sifa Idrætshistorisk Samling 2019

Idrætshistorisk Samling bor nu på 10. år på Harald Jensens Vej, hvor der fortsat er masser af aktivitet og mange gæster, der kommer forbi i åbningstiden, hver onsdag eftermiddag fra klokken 13-16. Også uden for denne åbningstid er der flere, der finder vej til Samlingen, og der aftales ofte besøg af grupper af interesserede, enten fra idrætsforeninger eller fordi de på anden vis har interesse i at se, hvad vi kan byde på. I det forløbne år har vi yderligere haft besøg fra andre arkiver eller samlinger, der har specialiseret sig på samme måde som vi – blandt andet fra Danmarks Idræts-Forbunds museum i København og fra Horsens Idrætsarkiv. Sådanne besøg er altid en fornøjelse og en udfordring for medarbejderne.

Sifa Idrætshistorisk Samling startede i efteråret 1979 som Aalborg Idrætsarkiv og kan således netop nu fejre sin 40 års fødselsdag.

Medarbejdere

Vi har i år udvidet medarbejderstaben med nye medarbejdere, der er ved at komme godt ind i arbejdet på Samlingen. Flere medarbejdere lægger et stort arbejde i opgaverne enten med at modtage og registrere de mange effekter af forskellig art, der doneres til Samlingen fra især Aalborgs idrætsverden samt fra enkeltpersoner – eller på anden vis, f.eks. med modtagelse og rundvisning af gæster, udarbejdelse af artikler o.l.

Samlingens medarbejdere har indtil videre ønsket fortsat at arbejde kollektivt i det daglige – i samarbejde med Sifas to repræsentanter i styrelsen, og koordineringen foregår på jævnlige »medarbejdermøder«.

Sifa Idrætshistorisk Samling Harald Jensens Vej 3-5 . 9000 Aalborg . Tlf. 98 16 64 99 . sportshistorie.dk

Styrelse

Inga Højmark,
tidligere kasserer og æresmedlem i SIFA,
tlf. 40 71 80 14

Lise Pedersen,
tidligere kasserer og æresmedlem i SIFA,
tlf. 28 90 49 70

Medarbejdere

John Laden Jensen, tlf. 53 80 22 72
Karsten Simensen, tlf. 50 51 76 18
Jan Jensen, tlf. 20 29 53 54
John Holm Jensen, tlf. 23 63 79 05
Leif Bruno Sørensen, tlf. 22 16 97 26
Karsten Mortensen, tlf. 40 13 16 65
Allan Pedersen, 50 35 02 31
Karsten Jensen, tlf. 30 62 03 54
Eigil Christensen, tlf. 25 39 01 83

Året der gik

Flere af de frivillige medarbejdere lægger også arbejdstimer på ugens øvrige dage, hvor der er mere »arbejdsro«, og en lille gruppe er lige nu i gang med at forberede en helt ny, mobil udstilling i anledning af Samlingens 40 års fødselsdag.

Leif Bruno Sørensen er Samlingens »nestor« – med næsten 20 års indsats på stedet, og han er, ud over sit store overblik over registreringsopgaverne, fortsat den absolutte ankermand på årsskriftet »Veteranen«, der i år bliver det største nogensinde.

Leif Bruno har desuden kontakten til Aalborg Stadsarkiv og det herunder hørende arkivudvalg for samtlige 24 lokalarkiver i Aalborg Kommune.

John Laden Jensen udfører et stort arbejde med Samlingens Facebook-side, der efterhånden har langt over 1.200 medlemmer, og flere kommer løbende til. Ad denne vej lykkes det at få sat navne på rigtig mange personer, som vi har billeder af i Samlingens arkiver.

Åbningen for et par år siden af ARKIV.dk – et internetbaseret fælles arkivsystem for alle danske lokalarkiver, som gør det muligt at søge i alle forskellige samlinger i hele Danmark – har været godt for Samlingen, og medfører en del henvendelser, også fra udlandet, fra folk der søger oplysninger, tit i forbindelse med slægtsforskning.

Allan Pedersen har stadigvæk sine opgaver med billedregistrering samt fotografering og registrering af effekter, og efterhånden er mere end 19.000 billeder fra Aalborgs idrætsliv samt over 900 indleveringer af effekter til Samlingen nu registreret i ARKIV.dk

▼ *Oprykning til 2. division*

Blandt de mange herlige billeder, vi har modtaget af Jørgen Ib Nielsen, er dette fra Holbæk Stadion. Spillerne er fra venstre: Søren Kusk, Ole Bach Jensen, Lars Raunholt, John Holm Jensen, Søren Larsen (skjult), Ove Flindt Bjerg, Peter Enevoldsen, Henrik Vandet Kristensen og Henrik Engelund.

B13573, A223 Aalborg Boldspilklub, Sifa Idrætshistorisk Samling

– et samlet pladsforbrug på 14,7 GB. En indlevering kan bestå af alt fra en enkelt til flere hundrede effekter.

Hjemmeside

Samlingens hjemmeside har haft et stille liv i den seneste tid, men den er løbende opdateret, og forhåbentlig vil der også igen komme nye, små artikler om forskellige relevante emner og personer på den. Prøv selv at kigge ind på www.sportshistorie.dk.

Store donationer i årets løb

I årets løb har vi modtaget flere fine donationer, blandt andet efter nu afdøde »Mr. Bordtennis« – Jørgen Pryssing, som i en menneskealder var leder og træner i Bordtennisklubben »Tateni«.

Jan Pihl har afleveret hele arkivet fra den nu hedengangne klub, »Gamle AFF'ere«.

Fra Jørgen Ib Nielsen fik vi en meget stor samling af idrætsfotos, som det har været et større arbejde at få sat navne på, og her har netop Samlingens Facebook-side været til stor gavn.

Endelig skal nævnes, at de tre Aalborg roklubbers fælles »regattaudvalg« gennem 50 år har afleveret et meget stort arkiv-materiale efter den nu ophørte, traditionsrige Aalborg Regatta, der afholdtes på Limfjorden hvert år i september måned indtil for få år siden (og ikke at forveksle med den store »havnefest«, som Aalborg Events nu hvert år afholder i forsommeren – under samme navn).

Faste aktiviteter

Det fungerer fint med at bede de mange lokale modtagere af årsskriftet om selv at hente dette, enten på Harald Jensens Vej (om onsdagen i åbningstiden) eller på Sifa i Nordkraft – simpelthen for at begrænse de stadigt stigende portoomkostninger. Selvfølgelig kan de, der beder om det, også få årsskriftet tilsendt, på samme måde som alle udenbys boende får det. Andre interesserede kan fortsat hente årsskriftet enten på Samlingen eller på Nordkraft, ligesom det også er muligt at læse hele hæftet på Samlingens hjemmeside. Endelig kan årsskriftet fås

ved deltagelse i den årlige Julekomsammen for idrætsveteraner.

Til denne særdeles traditionsbundne Julekomsammen inviteres de idrætsveteraner i Aalborg, der ved donationer til Idrætshistorisk Samling eller på anden vis har ydet en særlig indsats for Sifa og dermed for idrætten i Aalborg, og den fik i 2018 en ny, udvidet form, idet arrangementet dels flyttedes til Aalborg Frejas klubhus på Vestre Fjordvej, dels blev ændret til et »frokost-arrangement«, der så kan afsluttes, så alle kan finde hjem i dagslys!

Dette var en stor succes og vil blive gentaget i år, hvor festen afholdes tirsdag den 10. december kl. 11:30 hos Aalborg Freja.

Den ligeledes traditionelle sommerfest for medarbejdere med ledsagere afholdes som tak for indsatsen i det daglige.

Arrangementet har som regel – foruden nogle hyggelige timer med god mad og godt samvær, ofte sammen med repræsentanter fra Sifas bestyrelse – også et »museumsmæssigt« indhold. Her i 2019 blev arrangementet både vellykket og meget velbesøgt, såvel af medarbejdere som af Sifas næsten nyvalgte bestyrelsesmedlemmer – først med besøg og rundvisning på »Springeren«, Maritimt Oplevelsescenter, mulighed for besøg i Fjordbyen samt travetur gennem Vestre Fjordpark, og senere færgefart til Egholm og middag på Restaurant »Kronborg«.

Dette besøg på »Springeren« er klart en medvirkende årsag til, at vi her i efteråret har indledt et samarbejde, hvor vi får hjælp til at opbygge – og senere lancere – vores førnævnte 40 års fødselsdagsudstilling netop på »Springeren«. Dette samarbejde er vi meget glade for og skylder især »Springeren«s direktør, Mads Sølver Pedersen samt historiker Andreas P. Hansen stor tak for.

Godt samarbejde

Til slut skal lyde en varm TAK til alle medarbejderne på Idrætshistorisk Samling for den store iver, de lægger i deres frivillige indsats for at bevare Aalborgs idrætshistorie, til Aalborg Stadsarkiv for et rigtig fint samarbejde, samt til Aalborg Kommunes Sundheds- og Kulturforvaltning og medarbejderne her for et ligeledes meget fint samarbejde.

◀ *»Mister Bordtennis«*

Jørgen Pryssing (th) hyldes på Sifas repræsentantskabsmøde 1996-1997. Til venstre for Jørgen ses klubkammeraten fra Tateni Preben Christensen.

F261, A4, Sifa. Sifa Idrætshistorisk Samling.

▶ *Aalborg Regattaen*

Anne Aagaard og Anders Carlsen fra Roklubben Ægir deltog i regattaen i 1993.

B14258, A755, Aalborg Regattaen. Sifa Idrætshistorisk Samling.

Jeg er født på en bondegård langt ude på landet, i den lille by Hundelev, der er beliggende mellem Løkken og Hjørring. Bedre kendt som byen Niels Hausgaard kommer fra, fortæller Jens Brix Andersen.

Dengang var der ikke noget, der hed drengeboksning. Man skulle være fyldt 15 år, før man måtte bokse kampe. Jeg startede med at træne boksning i Hirtshals Atletklub, da jeg lige var fyldt 14 år.

1972-1975: ved danske

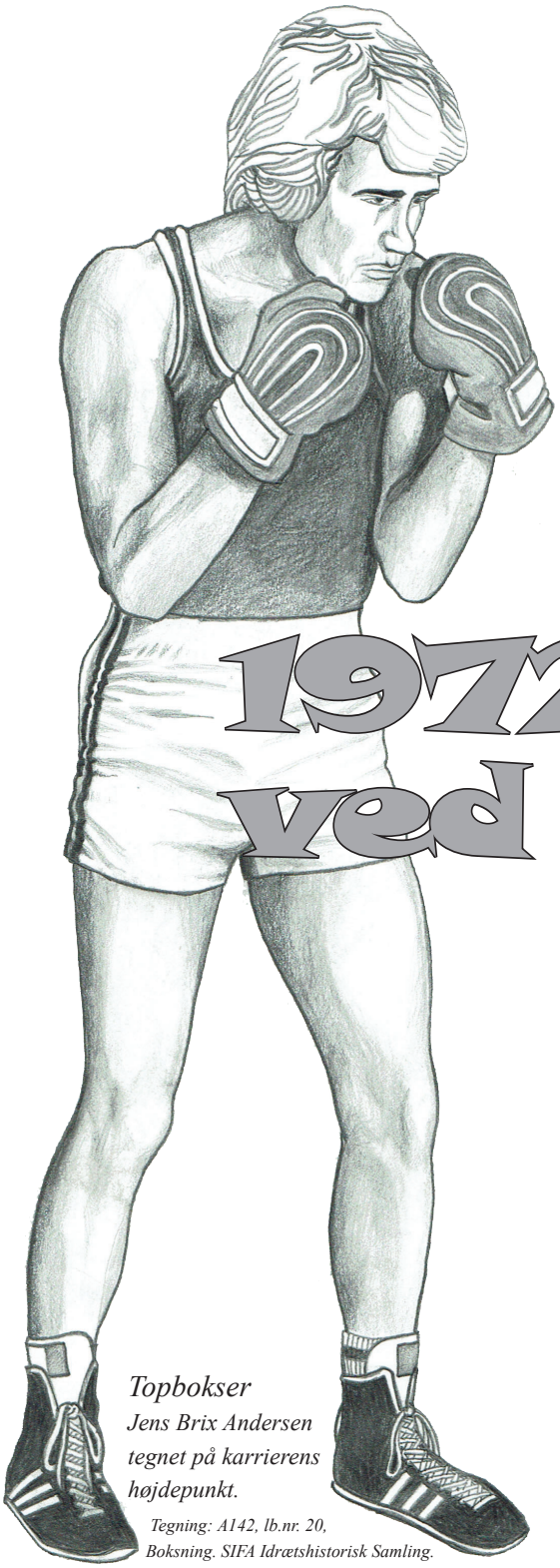

Topbokser
Jens Brix Andersen tegnet på karrierens højdepunkt.
Tegning: A142, lb.nr. 20, Boksning. SIFA Idrætshistorisk Samling.

Boksekarrieren startede i Hirtshals
Min første klub var Hirtshals Atletklub. Vi var 8-10 unge fra Hjørring og omegn der tog til Hirtshals og trænede. Klubben stillede et »VW rugbrød« til rådighed for os.

I løbet af kort tid var det kun os fra Hjørring og omegn, der trænede i Hirtshals. Så vi fandt hurtigt ud af, at der igen var grobund for at genstarte bokseklubben Hjørring Atletklub.

Første kamp som 17-årig
Min første kamp var på Vendelbohus i Hjørring. Dengang var det ikke så moderne at være tatoveret, det var kun fiskere og søfolk, der var det.

Jeg var 16 år og min modstander – Ivan Pedersen, AAK – var 22 år. Dengang

Af Jens Brix Andersen

var der ingen regler om aldersforskel, som der er nu. Ivan var tatoveret på begge arme, og så »meget farlig« ud. Jeg husker ikke helt, om jeg var nervøs, men kampen gik fint og jeg vandt med dommerstemmerne 3-0.

Efterfølgende boksede jeg fjorten kampe for Hjørring Atletklub.

Politiskole i København

Efter tiden i Hjørring startede jeg på Politiskolen i København. Da boksede jeg fire kampe for Politiets IF.

Jens Brix Andersen
Født: 18. februar 1947 i Hundelev.
Første kamp: 17. januar 1965.
Sidste kamp: 2. maj 1978.
DABU instruktør: 1981.
DM finaler: 1972, 1973, 1974 og 1975 (fire gange sølv).
Sølvmedalje: Cup Akropolis, Grækenland 1976.
Jysk mester: 1976 og 1977.
Bronzemedalje: Kings Cup, Thailand 1978.
Landskampe for Danmark: 10.
Boksekampe i alt: 184
– 115 sejre.

Fire medaljer i mesterskaber

Efter politiskolens grundkursus startede jeg i tjeneste på Station 7 i København. Efter et års tjeneste var jeg så psykisk nedbrudt, efter nogle dramatiske hændelser i tjenesten, at jeg søgte orlov.

Tilbage til Nordjylland

I orlovsperioden flyttede jeg hjem til Nordjylland, og efter nogen tid startede jeg igen i Hjørring Atletklub.

Atletklubben skulle have stævne på Vendelbohus, og jeg følte mig både psykisk og fysisk klar til at gå i kamp.

Desværre havde matchmakeren store problemer med at finde en passende modstander til mig. Han havde dog Svend Aage Larsen fra Sparta i Aalborg. Jeg var ikke interesseret i at møde ham. Jeg havde set ham bokse på Aalborgs boksebyhold, og jeg vidste, at han var tæt på landsholdet. En stærk gut, der slog hårdt.

Matchmakeren kunne ikke finde en anden modstander. Jeg fik et ultimatum. Vil du være med, er modstanderen Svend Aage Larsen, ellers er der ingen kamp.

Da jeg jo gerne ville i kamp, måtte jeg »bide i det sure æble« og tage kampen. Jeg boksede på daværende tidspunkt min bedste kamp, og nærmest udboksede min modstander, der havde Danmarks bedste træner Thorkild Jensen som sekundant.

Dagen efter blev jeg telefonisk kontaktet af Thorkild Jensen, der gerne ville indlemme mig i Idrætsklubben Spartas trup. På det tidspunkt var Aalborg Danmarks bokseby nummer et, så jeg var naturligvis beæret over henvendelsen.

Til boksebyen Aalborg med klare mål
Klubskiftet fra Hjørring til Aalborg var kolossalt. Fra at være »stjerne« i Hjørring, til at være i en klub, hvor der var 10-12 boksere, der var bedre end mig – i flæng nævnes Asger Johansen, Pauli Rosenbeck, John Larsen og Ingolf Svendsen m.fl.

Jeg startede i Sparta i 1969 og jeg satte mig to mål. Først ville jeg på Aalborgs byhold, som på daværende tidspunkt var et af Skandinaviens og Europas bedste team. Næste mål var udtagelse til det danske landshold.

Min debut på landsholdet var i 1971 i Bukarest, hvor modstanderen var den regerende europamester Ion Alexe. Jeg boksede en teknisk god kamp og gik tiden ud, men jeg tabte 3-0.

Rumænien vandt landskampen 9-1. Eneste danske vinder var John Christiansen, Valby.

Året efter gæstede Rumæniens landshold Danmark i KB Hallen. Her mødte jeg igen europamesteren Ion Alexe og tabte denne gang 2-1. Den neutrale svenske dommer gav mig sin stemme.

Jeg boksede i alt tolv kampe for Danmark og en for Norge. Ja, det lyder underligt, at en dansker kan stille op for Norge. Problemet for Norge var, at man skulle bokse landskamp mod USA, og der var ingen sværvægtsboksere i hele Norge, der havde mod på at møde den amerikanske sværvægtsbokser Ali Allan. Jeg tog kampen, som foregik i Trondheim, for en stuvende fyldt hal, og boksede en rigtig god kamp, men jeg tabte dog 2-1.

Mange kampe
På det tidspunkt blev jeg kontakt af dansk amatørboksnings største »promotor« nu afdøde Børge Andersen – også kaldet »Mælkemanden«. Han skaffede mig mange gode kampe.

I 1970'erne og 1980'erne var der i sæsonen 4-5 boksestævner i Danmark hver uge, heriblandt stævne i KB Hallen hver anden torsdag.

Desuden var der et godt samarbejde med de norske og svenske bokseklubber. Man kunne få kampe hver uge. Der var ingen restriktioner om, hvor mange dage der skulle gå mellem hver kamp. I sæsonen 1974-75 boksede jeg 1., 2., 3. og 4. juledag.

Til jyske mesterskaber har min klubkammerat, nu afdøde Kurt Pederen, bokset to kampe lørdag aften samt en kamp søndag formiddag og igen en kamp søndag eftermiddag.

Der gik ikke en dag, uden at BT og Ekstra Bladet havde mindst en hel side om amatørboksning. Nu skriver de om fodbold, golf, ishockey, cykelsport, Kevin Magnussen og Caroline Wozniacki – intet om amatørboksning.

Konkurrenter
Der var virkelig mange boksere i sværvægtsklassen dengang – her skal nævnes: Søren Nielsen, Ballerup, Leif Rasmussen, IK 99, Steen Florager, Taastrup, Claus Schunck, Roskilde, Thorkild Sørensen, Grenaa, Erik Hansen, Kelly, Svend Omar Hermansen, Hermod, Søren B. Thomsen og Flemming Jensen, Randers.

Flemming Jensen mødte jeg tretten gange, bl.a. i DM finalen 1973.

Umiddelbart efter kampen var slut lykønskede Flemming og hans sekundant Harry Bjørn mig med sejren, men i højttaleren lød der: Dansk mester i sværvægt 1973 med dommerstemmerne 3-2 Flemming Jensen.

Jeg vandt de to sidste kampe mod Flemming. Specielt min tolvte kamp mod ham, er en helt speciel historie. Søndag, den 8. februar 1974 mødte Aalborgs byhold Prags ditto i Aalborghallen, hvor jeg mødte deres sværvægter Josef Kapin.

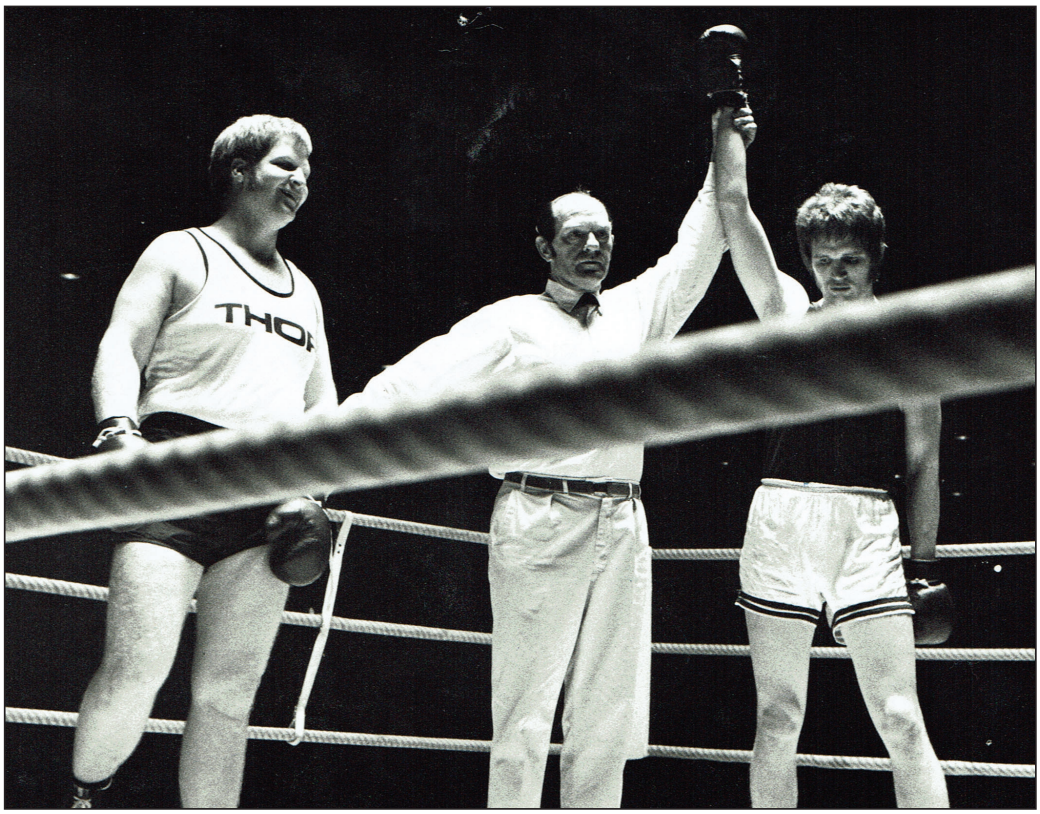

▲ *Vinder Jens Brix Andersen*
Billede fra en kamp i Randershallen, hvor Jens vandt over sin modstander Flemming Jensen, der repræsenterede Bokseklubben Thor, Randers.
Foto: Privat.

Prags hold skulle tre dage senere bokse i Holstebro Hallen mod et udvalgt dansk hold. Her skulle Josef Kapin møde Flemming Jensen. Skæbnen ville, at tjekken vågnede med høj feber, og han var ude af stand til at bokse.

Jeg blev tidligt om morgenen kontaktet af folkene bag stævnet i Holstebro, om jeg ville erstatte den tjekkiske sværvægter og møde Flemming Jensen. Jeg skulle give besked HER og NU, da man så kunne nå at publicere kampen i den lokale presse. Vi blev enige, og jeg tog kampen.

Denne kamp blev et »vendepunkt« i min karriere. Der var fire tjekkiske dommere og en dansk (jeg ved hvem han er!). Ingen af de tjekkiske dommere vidste, at jeg på det tidspunkt havde mødt Flemming elleve gange og var dømt som taber alle gange. Jeg vandt kampen med dommerstemmerne 4-1.

Året efter blev Flemming nordisk mester i sværvægt og han skulle efterfølgende præsenteres i Randershallen. Da vandt jeg 4-1 med fem danske dommere. Efterfølgende blev Flemming professionel – dog uden den store succes.

OL i Montreal 1976

I efteråret 1974 blev jeg sammen med Ib Bøtcker, Valby, Poul Erik Frandsen, CIK og Hans Henrik Palm, IK 99 for-

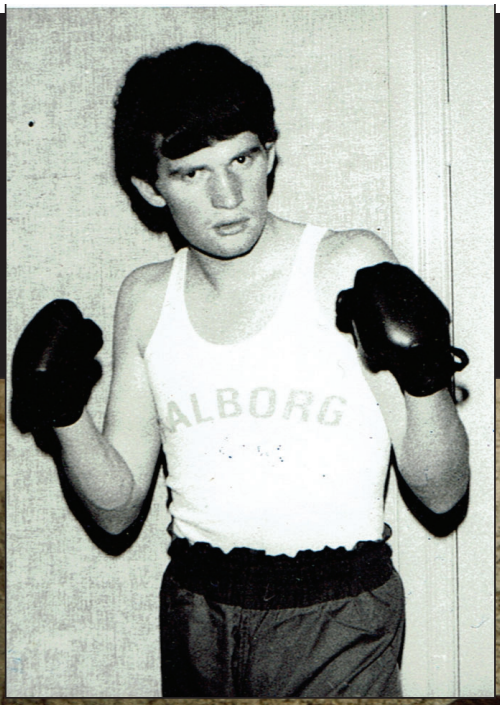

◀ ***Klar til kamp for Aalborg***
Ung bokser efter sit skifte fra Hjørring til Aalborg.

▼ ***I kamp med telefonbog***
Jens i gang med at rive telefonbog i stykker.

Fotoer: Private.

Mine trænere
Egon Andersen »Sus«, Jørgen Sall, Thorkild Jensen, Arne Christiansen og Kurt Johansson.

▼ *Fire jyske boksemestre i 1977*
Fra venstre ses: Carlos Velasquez, Kjeld Pedersen, den aalborgensiske træner Thorkild Jensen, Jens Brix Andersen og Ulf Therkildsen.
Foto: Privat.

håndsudtaget til OL i Montreal 1976. Ordren fra Danmarks Olympiske Komité lød på, at vi skulle blive danske mestre i 1975. Så var vi med til OL. De tre københavnere blev alle danske mestre, og deltog ved OL. Jeg kom ikke med, da jeg i semifinalen ved DM fik en øjenskade mod »Slagteren fra Køge« Finn Nielsen. Jeg opfyldte derfor ikke komiteens krav.

Femten forskellige lande
Selv om OL glippede, har der været mange fantastiske oplevelser med sporten. Boksningen har bragt mig til femten forskellige lande – med mange specielle oplevelser. Bl.a. var Aalborg byhold inviteret til Wismar i det daværende DDR. Her blev en af vore boksere frastjålet en ruskindsjakke. Samme ruskindsjakke så vi en ung mand gå med på gaden i Rostock mange timer senere. Så gik den vilde jagt ... husker kun svagt om der var øretæver i luften ... summa summarum ruskindsjakken fandt sin rette ejer. Afstanden Wismar og Rostock er 65 km.

På en af vore utallige ture til Norge, var vi til skihop-konkurrence, hvor vi hilste på verdensmesteren Bjørn Wirkola.

En tur til Sverige er også et godt minde. Vi skulle bokse ved to stævner

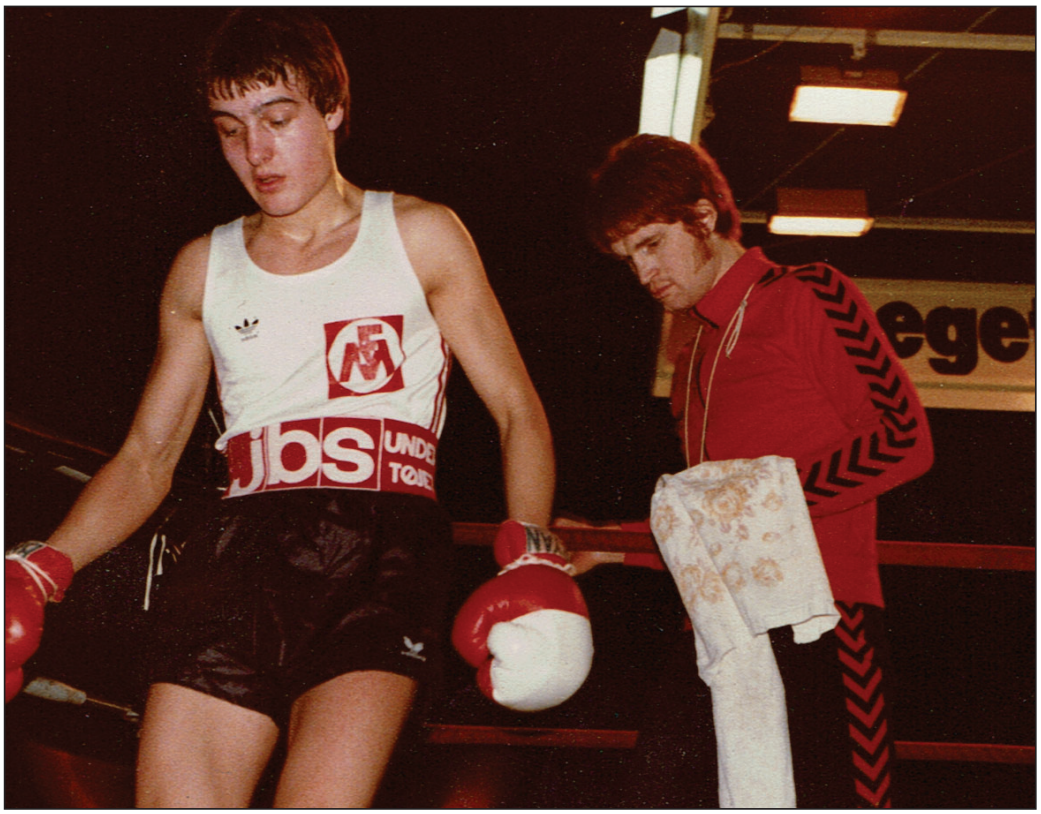

▲ *Træner efter boksekarriere*
Jens startede som boksetræner i Aalestrup. Gert Bo Jacobsen på billedet var her et stort talent, der senere blev professionel europamester.
Foto: Privat.

i henholdsvis Østersund og Piteå, som ligger tæt på Polarcirklen. Det var en tur, som varede en uge. Det var ikke Aalborgs byhold, men alligevel et stærkt team forstærket med de to fynboer Torben Andersen og Hans Peter Lund begge fra klubben Olympia. Turen foregik med de svenske jernbaner og der blev her tid til at spille masser af whist.

På flere af Aalborg byholds ture til udlandet var borgmester Marius Andersen inviteret med som gæst. Hvilket resulterede i flere officielle sammenkomster, bl.a. modtagelse på rådhusene i Wismar, DDR, Tel Aviv, Israel og Wien, Østrig.

Tiden efter aktiv boksekarriere

Da jeg stoppede som aktiv, blev jeg træner, først i Aalestrup Bokseklub, senere Jetsmark Bokseklub.

Husker den første træningsaften i Aalestrup tydeligt. I træningslokalet gik der to unge knægte. Jeg kunne næsten ikke tro mine egne øjne, at to så store talenter var at finde i samme klub langt ude på landet i Himmerland. Gert Bo Jacobsen og Søren Søndergaard. Alle bokseinteresserede ved, hvad de senere drev det til. Professionel europamester. Jeg havde fornøjelsen at være i ringhjørnet, da de blev danske mestre.

Nu hvor jeg er pensionist, går tiden bl.a. med at være fodbolddommer og spille præmiewhist.

▲ *Hasserisløbet / Skøjtebane i Den store Grusgrav*

Trekløver fra AFF. Fra venstre ses: Victor Westphall, Johannes Jensen (Nash) og Aage Christiansen (Bot). Huset på toppen af bakken er Stærekassen. Skiltet adviserer om, at det er strengt forbudt at betræde de nyplantede skrænter. Skøjtebanen flyttede efter krigen til Den lille Grusgrav ved Kong Christians Allé.

B784, A8, Aalborg Fodsports-Forening, Sifa Idrætshistorisk Samling / B2545, A648, Skovdalen, Sifa Idrætshistorisk Samling

For 100 år siden

▼ *Aalborg Svømmeklub / Aalborg Boldspilklub af 1885 / Aalborg Atletklub »Jyden«*

Svømmerne er fra venstre: Niels Petersen, Alfred Petersen (formand i mange år) og Søren Petersen. Bagest fra venstre ses fra svømmeklubben: Gørup, Lassen, Willy G. Hansen, ukendt og Jens Sørensen. Forreste række: Svømme- og danselærer K. K. Kristensen, Daubjerg og bademester A. Mouritsen. Aalborg Boldspilklub. Bagest fra venstre: Peter Sørensen, ukendt, Arnold Jensen, Holger Sørensen, Carl Wilhelm Christensen og Aage Nielsen. Forrest: Oscar Nielsen, Dallhof Jørgensen, Kay Olesen, Svend Nielsen og Geert Jensen.

Johannes Højfeldt fra Aalborg Atletklub »Jyden« med en flot præmiesamling.

B1295, A23, Aalborg Svømmeklub / B1292, A23, Aalborg Svømmeklub / B1599, A223, Aalborg Boldspilklub af 1885.
B3298, A72, Aalborg Atletklub »Jyden« / Alle fire billeder er fra Sifa Idrætshistorisk Samlings flere end 19.000 postkort og fotoer.

Aalborg Tennisklub med det dejlige anlæg ved Kastetvej satsede i begyndelsen af halvfemserne på en professionel træner, og valget faldt på den lange sønderjyde fra Toftlund, Jens Anker Buus Andersen, der i fem år svingede pisken over de unge talenter i Aalborg.

Det var begyndelsen på en markant tenniskarriere, både på og udenfor banen, for den to meter høje, Jens Anker Buus Andersen, som senere har gjort den hvide sport til en permanent levevej. I dag er han tennisforbundets sportschef.

Træner fra Aalborg Tennisklub nu landets sportschef

Af Niels Torp

– Jeg havde nogle herlige år i Aalborg Tennisklub, hvor der var mange dygtige drenge og piger, som absolut havde flair for tennis, siger Jens Anker Buus Andersen under et hyggeligt møde i Idrættens Hus i Brøndby, hvor Dansk Tennis Forbund holder til.

Beklageligvis skortede det på indendørsfaciliteter for denne sportsgren i det aalborgensiske. Mange medlemmer i ATK havde svært ved at forstå, at de kun kunne spille i sommermånederne, mens der var begrænset plads i vinterhalvåret i tennishallen på Annebergvej samt i Nørresundby. Det betød, at en del af spillerne ikke udviklede det potentiale flere af dem var i besiddelse af, og derfor blev de ikke eliteudøvere.

Tennissporten var før årtusindskiftet på et tidspunkt meget udbredt over hele landet med 120.000 medlemmer i 1992, hvor tilgangen til klubberne eksploderede, og flere steder var det nødvendigt at oprette ventelister, da der ikke var faciliteter nok til at rumme alle de ønskede medlemmer. Pludselig dykkede tilgangen og sporten blev ramt af massevis af udmeldelser fra klubberne, hvorefter banerne stod gabende tomme på grund af svigtende medlemstal. Golfsporten tog en del af medlemmerne, men den egentlige årsag til den pludselige nedgang er der delte meninger om.

– Der er flere faktorer, der spillede ind, pointerer Jens Anker Buus Andersen. Det er korrekt, at en del begyndte at spille golf, men pludselig åbnede sig et væld af fritidstilbud og mange valgte en anden form for motion og det gik ud over tennisklubberne, hvor medlemstallet faldt til 60.000. Heldigvis er kurven ved at vende og de seneste tal viser en tilgang på 300 nye medlemmer i år. Det er især blevet populært for de yngste at spille med skumbolde, som er en god tilgang til det vanskelige spil – også i skoleregi.

Et nyt ketcherspil, kaldet padle, er også ved at vinde indpas hos de unge og det kræver ikke så meget plads. En del klubber har allerede lavet specielle

▲ *Dansk Tennis Forbunds sportschef*
Jens Anker Buus Andersen var professionel træner i Aalborg Tennisklub i årene 1992-1997.
Foto: Privat.

baner og det kan måske tiltrække en del yngre i den hårde kamp for at få nye medlemmer.

Flyttede til Aarhus

Jens Anker Andersen forlod trænerjobbet i Aalborg i 1997, hvorefter han begyndte at træne Skovbakken i Aarhus. Også her var han spillende træner. Aarhusianerne var i den bedste række i holdturneringen, og det var tiltrækkende at kombinere trænergerning med aktiv tennis på højeste plan i eliterækken.

I 2000 forlod Jens Anker Buus Andersen de trygge rammer i det jyske og flyttede til hovedstaden, hvor han blev tennistræner i en af de førende klubber herhjemme, nemlig KB med baner på Peter Bangsvej og Pile Allè. Det var i øvrigt sammen med den kendte Davis Cup-spiller og fremragende doublespiller i verdensklasse, Michael Mortensen, der nu er tenniskommentator på Eurosport. Efter et par gode år i KB gik turen videre til Elitecentret i Farum, hvor det også blev til nogle dejlige år. Herefter fortsatte turen til Gentofte Tennisklub, der fik glæde af Jens Ankers evner og det blev til hele otte år i klubben på eliteniveau både trænings- og spillemæssigt.

– I 2014 fik jeg tilbudt job på Dansk Tennis Forbunds kontor beliggende i Idrættens Hus i Brøndby, og i 2016 blev jeg sportschef. Det har været en spændende udfordring, og jeg har et glimrende samarbejde med klubtrænerne landet over.

Masser af talent

Jens Anker Andersen kan sammen med hele bestyrelsen i DTF nyde, at Danmark på nuværende tidspunkt har to spillere på henholdsvis dame- og herrejuniorsiden blandt verdens allerbedste, som har vundet flere store prestigefyldte ungdomsturneringer.

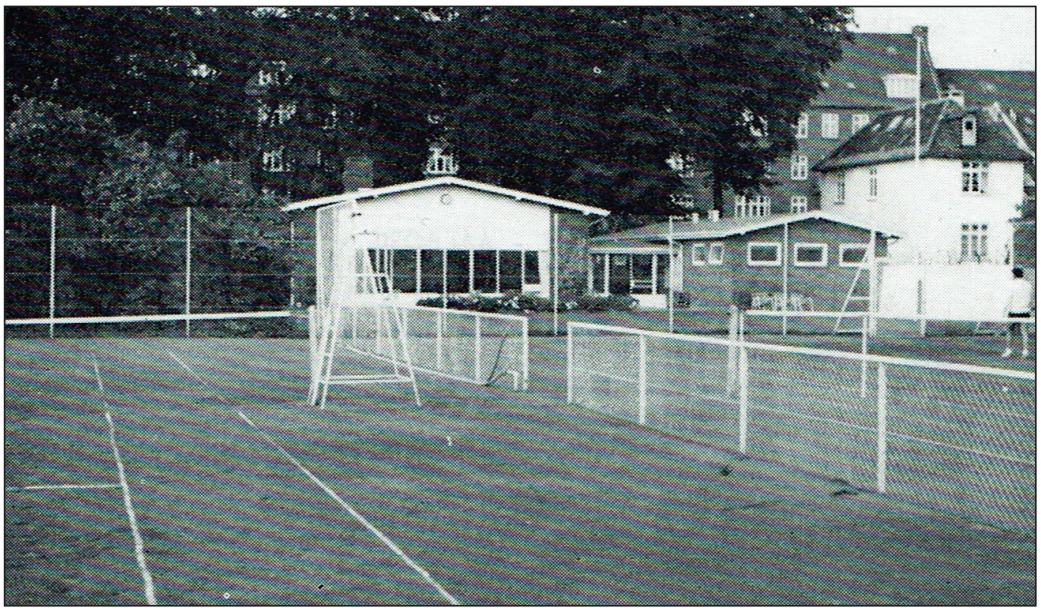

▲ *Aalborg Tennisklub*

Baner og klubhus ved Kastetvej fotograferet i 1960'erne. Klubben er stiftet maj 1893. De første baner lå på Den lille Eksercerplads. Senere fik man baner på Annebergvej. I 1919 testamenterede Harald Jensen sin villa til kommunen. Her fik klubben sin nuværende adresse.

A397, lb.nr. 35. Aalborg Tennisklub. Sifa Idrætshistorisk Samling.

– Både Holger Rune, HIK og Clara Tauson, KB, har begge mulighed for at nå langt i tennissporten på topniveau, også på seniorplan, men det kræver mange ting går op i en højere enhed, nemlig en enorm træningsindsats samt økonomisk stærke sponsorer, som kan være med til at hjælpe med dygtige trænere og kostbar deltagelse i turneringer verden over, pointerer sportschefen.

– Det er en krævende og barsk proces, at gå fra ungdomsrækkerne og videre til seniortouren, hvor der er mange hundrede dygtige tennisspillere hos såvel herrer som damer. De ønsker alle at skabe en professionel karriere med deltagelse i de store Grand Slam-turneringer.

– Både Holger Rune og Clara Tauson har allerede prøvet kræfter i mindre IFT-turneringer, hvor de har mødt stærke modstandere og fået nogle nederlag, der viser, hvor svært det er at begå sig blandt de noget ældre spillere.

– Det er hovedsagelig de lokale klubtrænere, der laver det store tennisarbejde med de unge mennesker, og derfor skal vi fra forbundets side fungere, som en slags

Jens Anker Buus Andersen, 51 år
Sportschef i Dansk Tennis Forbund.
Danske doubletitler i 1995 og 1996.
Vandt hold-DM, med KB i 2001/2002.
Tre gange dansk mester i double, to gange udendørs og en indendørs, sammen med Thomas G. Andersen.
Verdensmester i +40 år i single i Atalya i 2008.
På et tidspunkt nr. 1292 på verdensranglisten.

▲ *Davis Cup*
Det danske Davis Cup-hold inden kampen mod Georgien i 2015.
Fra venstre ses: Thomas Kromann, Kenneth Carlsen, fysioterapeut Kim Lykke, Jens Anker Buus Andersen, Christian Sigsgaard, Benjamin Hannested og Frederik Løchte Nielsen.
Foto: Privat.

brandslukkere, der kan rykke ud og være behjælpelige med at udvikle talentet. I øvrigt er der også en meget dygtig jysk dreng, Elmer Møller, 16 år, fra Skovbakken. Han er flyttet til Stockholm og bor således i Sverige, hvor han forsøger at videreudvikle sit spil. Han er aktuelt nr. 70 på juniorverdensranglisten, der går helt op til 18 år, tilføjer Jens Anker Buus Andersen.

– På nuværende tidspunkt er der syv talentmiljøer på Sjælland, mens der er færre i Jylland og på Fyn.

Vi har en god dialog med Team Danmark, men ofte skal der være nået internationale resultater, før DTF kan komme i betragtning til økonomiske midler. Det er lidt svært, da det hovedsagelig er som ungdomsspiller, at der er brug for penge til rejser til turneringer med træner over hele verden, hvilket er ret kostbart.

– Rent internationalt er Danmark på vej tilbage, men desværre tabte de unge spillere på hjemmebane med 2-3 til Tyrkiet i Aarhus i den europæisk/afrikanske gruppe 3, hvilket var et mindre tilbageskridt. Et par af de bedste spillere var småskadet og det betød, at det var et svækket mandskab, der led et knebent nederlag i Davis Cup.

– I øvrigt arbejdes der på at skaffe en WTA-turnering til Danmark, siger formanden for Dansk Tennis Forbund, i en artikel til Politiken. Det kan betyde, at nogle af de bedste kvindelige tennisspillere stiller op i København, hvilket også giver de unge piger uanede muligheder på hjemmebane, da de kan komme med gennem en kvalifikationsturnering eller måske på et wildcard, tilføjer Jens Anker Buus Andersen slutteligt.

Jørgen Willy Nielsen er fyldt 82 år, men glæden og begejstringen ved fodbold er stadigvæk intakt. Mindst et par gange om ugen tryller pensionisten på banerne på Provstejorden i Aalborg Chang.

Jørgen Pilot har via fodbold fået venskaber i hele verden

Jørgen W. Nielsen er født i januar 1937 og opvokset i Gandrup i nærheden af Hals nord for Limfjorden, og det var blandt en livlig søskendeflok på i alt fire brødre.

– Fodbold har altid betydet utroligt meget i min tilværelse, siger Jørgen W. Nielsen. Det er lige fra de spæde drengeår i landsbyen Gandrup, og til en kort visit i AaB, og senere en del år i RKG, Romdrup-Klarup Gymnastikforening, afbrudt af udlandsophold med aktiv fodbold i både USA, Canada og Norge. De senere år har jeg nydt at være aktivt medlem i Aalborg Chang, hvor vi heldigvis spiller året rundt på kunstgræs mindst et par gange om ugen – og det uanset vejr og vind.

Af Niels Torp

Trods den høje alder af 82 år, så er Jørgen W. Nielsen stadigvæk meget bevægelig og hurtig på fødderne og med gode tekniske færdigheder.

Han har i de senere år været topscorer på Changs +64 år, hvor han med målnæse og snilde ofte er på pletten og sender bolden i nettet, til frustration for de langt yngre modstandere fra de lokale klubber Storvorde, Vejgaard, Gug, B 52, LKB, Freja og KFUM.

– Jeg har altid haft en fin fysik og det er også medvirkende til, at jeg stadigvæk kan være med blandt de noget yngre med- og modspillere, pointerer Jørgen W. Nielsen med et smil. Boldspil er en form for livseliksir og jeg nyder den friske luft, de fysiske udfoldelser og ikke

◀ *Jørgen W. Nielsen*

Piloten, som Jørgen også kaldes, er uddannet jagerpilot og har haft en spændende og livslang karriere indenfor flyvevåbnet. Især Romdrup-Klarup Gymnastikforening og Aalborg Chang har haft glæde af Jørgens evner på fodboldbanen.

Foto: Privat.

▼ *Romdrup-Klarup Gymnastikforening*

I mange år boede Jørgen Nielsen i Klarup. Han spillede fodbold i den lokale klub. På billedet, der er fra først i 1960'erne, ses han her på RKG's bedste hold. Bagest fra venstre: Knud Ejby, træner, Anker Nymark Jensen, Jørgen W. Nielsen, Egon Kam Kristensen, Henning Johansen, Leif Madsen, Børge Hurup og Emil Mogensen, leder. Forrest: Marius Christensen, Tage Sørensen, Poul Jørgen Thomsen, Niels Hurup og Niels Jørgen Mogensen.

B12750. A357, RKG. Sifa Idrætshistorisk Samling.

mindst hyggen og liren bagefter i omklædningsrummet, hvor det ofte bliver til en enkelt øl eller to!

Uddannet pilot

Efter en tryg opvækst i Gandrup og den lokale boldklub, så prøvede Jørgen, som 18-årig, lykken i storklubben AaB, hvor han fik tre kampe på klubbens bedste hold i en halvsæson i 1955.

Et væddemål om en kasse øl betød, at Jørgen W. Nielsen tog til en ugelang optagelsesprøve, som pilot på Værløse Flyvestation, en test han bestod. Derefter gik turen videre til Flyvestation Avnø, hvor han slap igennem nåleøjet blandt de få udvalgte, som senere blev sendt til USA, og til uddannelse som jagerpilot.

– I februar 1957 rejste jeg til Canada, og det var første gang, at jeg rigtigt havde været i udlandet, så det var en stor og anderledes oplevelse, tilføjer Jørgen W. Nielsen. Efter godt et års ophold over there, så havde jeg sparet en del penge op og flottede mig lidt, da jeg sejlede hjem tilbage til Danmark fra New York. Jeg havde inviteret hele familien fra Nordjylland til København, så det var herligt, at vi kunne spise lidt god mad og nyde hinandens selskab. Samtidig kunne vi fejre, at jeg nu var uddannet jagerpilot. Kort tid efter begyndte jeg på Flyvestation Aalborg, og det var begyndelsen på en spændende og livslang karriere indenfor flyvevåbnet.

Nygift

Efter nogle års venskab så blev Jørgen W. Nielsen gift med Kirsten, der var sygeplejerske og sidenhen har de fået fire børn.

– I 1964 søgte jeg ind til IBM og begyndte på en IT-uddannelse, men efter nogle få måneder fik jeg en henvendelse

▶ *Nyder fodboldspillet*

Piloten er trods sin høje alder af 82 år stadigvæk meget bevægelig og hurtig på fødderne og med gode tekniske færdigheder. Han har i de senere år været topscorer på Aalborg Changs +64 år. Han har såkaldt målnæse og er ofte på pletten og sender bolden i nettet til frustration for de langt yngre modstandere fra andre aalborgensiske klubber.

Foto: Privat.

◀ *Udelandsholdet*

Jørgen har spillet fodbold under sine ophold i USA, Canada og Norge. I fire år var han udstationeret i Oslo. Her lavede de danske ansatte et såkaldt Udelandsholdet. På billedet ses Jørgen i bageste række som nummer fire fra venstre.

Foto: Privat

fra flyvevåbnet, om jeg ønskede at komme tilbage og være med til at rådgive i forbindelse med nogle nye starfightere, F-104. Derpå gik turen atter tilbage til USA, Californien, og for at blive bekendt med den nye flytype.

Efter hjemkomsten bosatte familien sig i Klarup, hvorfor det var naturligt, at jeg blev medlem af den lokale boldklub, RKG, hvor jeg også senere i en håndfuld år var klubbens formand. Det blev igennem årene til 250 seriekampe i den grønne trøje i RKG.

Senere flyttede familien Nielsen til Viborg, da Jørgen fik arbejde på Flyvestation Karup. Her blev der atter tid til at spille fodbold i Viborg FF, som havde et godt old boys-hold med flere tidligere divisionsspillere.

– Jeg havde stor glæde af fodboldspillet i både USA, Canada og Norge. Vi samlede altid et hold de respektive steder og det var hovedsagelig forskellige udlændinge, som mødtes og spillede et par gange om ugen, erindrer Jørgen. Det betød også nogle herlige venskaber på tværs af nationaliteter, og det havde og har vi haft meget glæde af.

Nyder spillet i Aalborg Chang

Jørgen Willy Nielsen havde efterhånden spillet i Chang i en snes år, da han tidligere boede på Hobrovej, men er nu flyttet ind til bycentrum. Han nyder i det hele taget tilværelsen i fulde drag i Aalborg, både på og udenfor banen med et godt helbred, der formentlig skyldes masser af motion gennem hele livet, og sund og varieret kost fra sin hustrus kødgryder.

– Jeg har endnu ikke gjort op med mig selv, hvor længe jeg bliver ved med at spille fodbold, men i første omgang bliver det indtil jeg fylder 85 år, hvorefter jeg vurderer, hvordan formen er, smiler Jørgen Willy Nielsen, til sidst.

Alsidig sportsmand fra øverste hylde

Denne artikels forfatter Søren Højbjerre har deltaget i mange rejser og konkurrencer sammen med Tom Kristensen, der af Søren beskrives som en sportsmand med et alsidigt talent.

Vi skriver 1984, og Tom er på vej til Rødekro i Sønderjylland for at deltage i en af de første triatlon, som afholdes i Danmark. Sportsgrenen, hvor man svømmer, cykler og løber, er nu også nået til Danmark.

I 1992 går turen til Mexico, hvor distancen er 38 km svømning, 1.800 km cykel og 422,2 km løb. Eller med andre ord 10 gange ironman.

Hvad gik forud for denne kraftpræstation? Og hvad fulgte efter? Det vil jeg her forsøge at beskrive.

Fodbold og cricket

Som dreng var Tom en fanatisk fan af Idrætsklubben Chang. Han brugte al sin tid på fodbold og cricket i klubben. En kamp om en plads på byholdet i fodbold var en selvfølge.

Af Søren Højbjerre

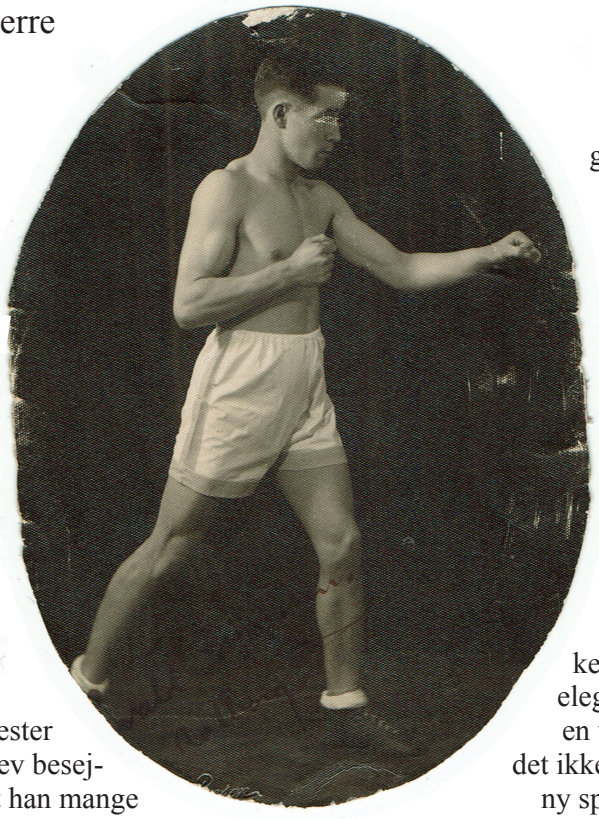

Boksning
I 1966 blev Tom dansk mester i fluevægt. Han stillede op for Aalborg Atletklub »Jyden«.

Evnerne havde han ikke efter fremmede. Toms far, den tidligere folketingsmand Evald Kristensen, var selv bokser.

Det danske mesterskab kom ikke i hus uden dramatik. Den danske mester Jens Erik Groth blev besejret af Tom, efter at han mange gange var i gulvet. Skubbet påstår Tom.

Det var på daværende tidspunkt Aalborg bys guldalder inden for boksesporten tog fart. Tom stoppede dog hurtigt sin karriere, men der er dog næppe en bokser fra guldalderen, som ikke kender den tidligere elegante bokser. Med en vægt på 52 kg var det ikke svært at finde en ny sportsgren for ham.

◀ *DM i Aalborg*
I forbindelse med de danske mesterskaber i boksning 2012 havde en del tidligere aalborgensiske boksere sat hinanden stævne. På dette billede, der er taget foran rådhuset på Gammel Torv i Aalborg, ses stående fra venstre: Ulf Therkildsen, Peter Christiansen, Flemming Nissen (JABU), Flemming Pedersen, Per Madsen, Bjarne Krogh, Jens Jørgen Voldby, Michael Rask, Børge Krogh og bag ham Tom Jensen.
Foran knælende ses fra venstre: Finn Krogh, Ole Svendsen og initiativtageren Tom Kristensen.
Foto: Privat.

▲ *Evnerne ikke efter fremmede*
Toms far, tidligere folketingsmedlem Evald Kristensen, var selv en habil bokser i sine unge dage.
Foto: Privat.

Motions- og motionscykelløb
En ny bølge starter. Toms pædagoguddannelse passer godt til hippikulturen i 1970'erne. Et par smøger før og efter et løb, krydret med en enkelt pilsner var sagen. Men efterhånden tog talentet over. Smøgerne blev droppet, og et maratonløb under tre timer er ikke hverdagskost.

Efter ca. 50 maratonløb skulle der ske noget nyt. Vi skriver nu 1986. En ny bølge er som sagt på vej, motionscykelløb. Pædagog og cykelmekanik hører ikke sammen. Den dag i dag tør Tom ikke køre udenfor bygrænsen uden at have en medhjælper, der kan lappe en cykel.

Tom har deltaget i utrolig mange cykelløb. Jeg nævner blot Vättern rundt på 300 km og Paris-Brest-Paris i 1991 på 1.225 km. Her deltog Tom sammen med 16 andre cykelryttere. Maxtiden sat til 90 timer. Kun en deltager bukkede under.

Alsidig sports

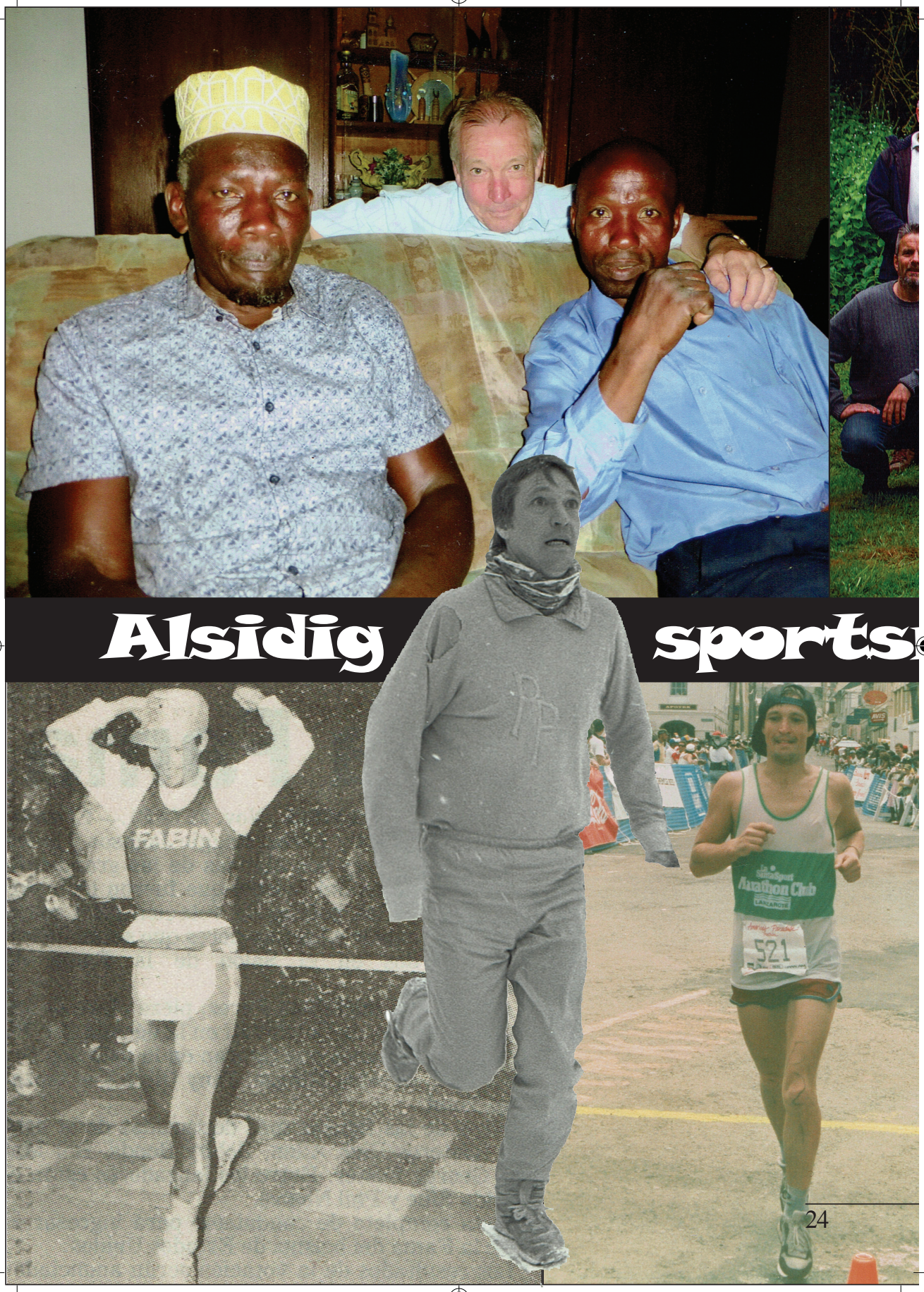

smand

◤ *Ayub Kalule på besøg*
Under et ophold i Uganda fik Tom besøg af den kendte professionelle bokser Ayub Kalule (tv), der i Danmark boksede for Stald Palle.

▲ *Boksetræf 2016*
Et skønt foto af tidligere boksere og ledere.

◀ *To udenlandske bedrifter*
Tom jubler efter et veloverstået løb i Mexico. Tom passerer målstregen i 1989 efter en gennemført ironman på St. Croix.

▶ *Cricket*
Tre cricketspillere fotografet i Indien. Gert Christensen, Niels Torp og Tom Kristensen.

En glad vinder
Tom har vundet en ironman på Hawaii.

Fotoer: Private.

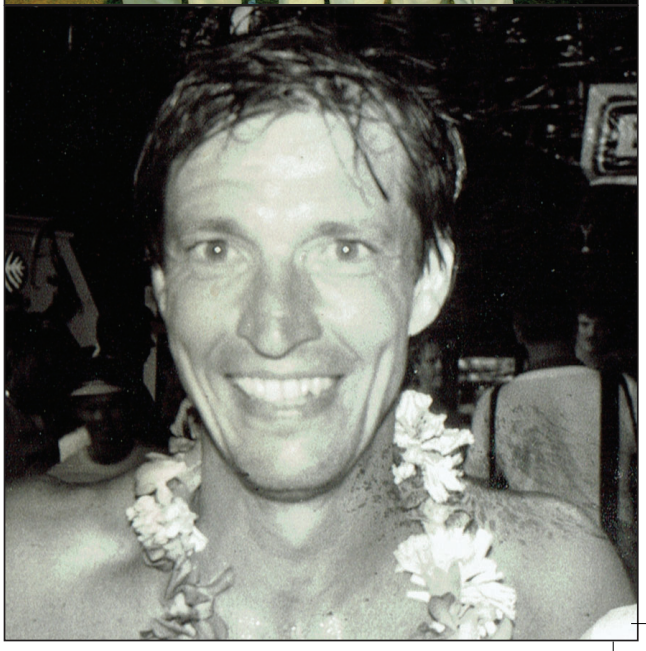

Pyrenæerne: Coast to Coast i 2002. Op over Col du Tourmalet. Højde 2.115 meter. Ofte brugt i Tour de France. Ventoux: Det famøse bjerg blev besejret i 2003. Bjerget anvendes også i Tour de France. Det rager 1.912 meter over havet. I alt 23 km kilometer, der kun går opad. Tom bestod uden punktering.

Jernmandens historie

Der var en enkelt jernmand, den alle drømmer om på Hawaii i 1986. Det var det, der satte bølgen i gang. Først troede man, at denne disciplin var forbeholdt jægersoldater, men nu kunne selv en pædagog med tidligere hippitendenser klare de 3,8 km svømning, 180 km cykel og 42,2 km løb. Der var ikke nok! Tom tog til Holland i 1990 og gennemførte en dobbelt ironman. Han besatte trediepladsen. Han deltog som sagt i Rødekro og andre arrangementer. En tur til St. Croix, De Danske Vestindiske Øer i 1989, hvor The Beauty and Beast blev gennemført. Nu kommer så det uforståelige for mange, at gennemføre en 10 x ironman i Mexico i 1992. Der deltog 20 triatleter. Tom har selv udtrykt, at grænsen nu var nået. Godt forhutlet, og på en vægt på under 65 kg kom han ind i tiden 344 timer og 27 minutter.

Her slutter triatlon-historien for Tom. Vi bevæger os nu ud i ultraløb.

Ultraløb – løb over 100 km og guld i Australien

Ikke mere triatlon efter Mexico. Men en tur til Australien i 2010 – Master Games The Friendly Games blev en succes. Kong Christian blev spillet, arrangørerne havde ikke Der er et yndigt land. Tom vandt guld, som vinder af 60+ aldersgruppen.

Nu til nogle spektakulære oplevelser. Tre historiske mindeløb.

Japan i 1995. Mindeløb for de faldne i Anden Verdenskrig. Hiroshima-Nagasaki, 450 km, samt løb op ad Japans helligdom Fujiyama. Det var mindeløb nummer 48. En halvmaraton direkte op i himmelen. Startniveau 700 meter over havoverfladen – slutniveau 3.776 meter.

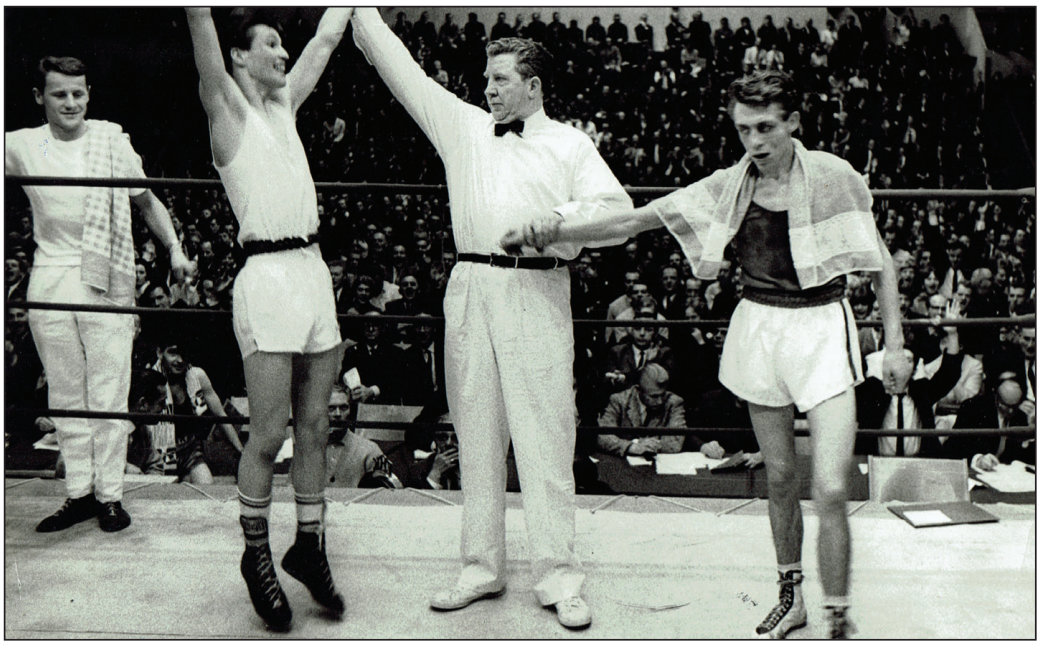

Nedturen fra toppen af bjerget meldes som det værste.

Sydafrika i år 2000. Løbet Comrades (Kammeraterne) blev startet i 1924 til minde om de faldne i Første Verdenskrig. Durban-Pietermaritzburg på 87,3 km. En nationaldag, hvor alle har fri. Løbet blev transmitteret direkte i fjernsyn hele dagen. 24.500 deltagere. Halvdelen af løbets deltagere når ikke i mål inden for tidsgrænsen. Over 100.000 tilskuere griller, hujer, råber og hører musik. Fantastisk nationaldag.

Tom når i mål i tiden 10 timer og 36 minutter, 14 minutter før lukketid. Tom er den første dansker, som har gennemført dette løb. Det var jubilæumsløb nummer 75.

Lys over Danmark i 1995 – Danmarks befrielse. Fra Skagen til den dansk-tyske grænse. Godt 400 km, som blev tilbagelagt med modtagelser og overnatninger. Skagen-Aalborg-Randers-Horsens-Kolding-grænsen (Frøslevlejren). Alle steder flot modtagelse og en fin afslutning i Frøslevlejren.

Hvad så nu?

Cykle bliver det kun til indenfor bygrænsen. Tom kan stadig ikke lappe en cykel. Men der er andre lys forude. Han skal til EM i issvømning sidst på året. Hvis han ikke skulle, hvem skulle så! Som medlem af Vikingeklubben Isbjørnen i ca. 25 år, må han have forudsætningerne. Han har også talent for billard, tror han. Men her er han dog oppe mod højere kræfter.

◀ *Dansk mester i boksning*

En glad Tom rækker armene i vejret efter sejr i fluevægt over den flere gange dansk mester Jens Erik Groth. I baggrunden ses Toms sekundant Arne Christiansen.

Foto: Privat

▼ *Gymnastikopvisning i 1961*

Tom deltog i Gymnastikforeningen Vidars opvisning i Aalborghallen. Tom ses som nr. to fra venstre i forreste række. Til venstre for Tom ses boksekollegaen John Larsen.

Foto: Privat

Miniportræt

Karl Johan Hansen

Aalborg Fodsports-Forening og Aalborg Idrætsarkiv

Karl Johan var nok blandt Aalborgs mest vidende på det lokalidrætshistoriske område, men han var også velbevandret i andet historisk, inspireret af tidligere museumsinspektør Peter Riismøller.

▲ *Hækkeløb*
Karl Johan Hansen ses her til højre i en holdkonkurrence den 22. juni 1930 i Hjørring. Han valgte spydkast som den foretrukne disciplin, men udviklede sig til en habil 10-kæmper. Karl Johan har som medarbejder på idrætsarkivet foretaget flere glimrende interviews af sin samtids dygtige sportsudøvere.
B938. A8, Aalborg Fodsports-Forening.
Sifa Idrætshistorisk Samling.

Karl Johan var idealist til fingerspidserne. DIF's motto »En sund sjæl i et sundt legeme...« – efterlevede han til fulde, hans levned var nærmest asketisk.

Tobaksrygning var tabu i hans nærhed. På samme måde var det med spiritus, dog kunne han godt snuppe en enkelt øl og en enkelt snaps ved særlige lejligheder, men han gjorde det mest af høflighed overfor værterne.

Karl Johan var naturelsker. Han elskede at gå ture, helst alene, hvor han kunne have fuglene, dyrene og naturen for sig selv... »Man skal ikke gå i naturen for at snakke, men for at se og lytte...« var hans motto, han var dog aldrig intolerant.

Karl Johan var fra kvarteret omkring Kayerødsgade, Frederikstorv, hvor der dengang var en koncentration af vordende idrætsudøvere. Karl Johan valgte en individuel idrætsgren, nemlig atletikken, hvorfor han i en meget ung alder, meldte sig ind i Aalborg Fodsports-Forening (AFF). Han valgte spydkast som den foretrukne disciplin, men udviklede sig til en habil 10-kæmper.

Igennem 55 år var Karl Johan ansat på Aalborg Stiftstidende som typograf, med en aldrig svigtende interesse for det danske sprog, der ikke på nogen måde måtte forfladiges.

Karl Johan Hansen var indtil sin død den 8. september 1988 gift med kunstmaleren Carla Thonsgaard.

Aalborgs idræt, med sans for det historiske, har meget at være Karl Johan taknemmelig for. I øvrigt var han selvfølgelig med som medarbejder i Aalborg Idrætsarkiv fra starten i 1979.

▲ *Aalborg Stiftstidendes firmafodboldhold i 1944*

Bagest fra venstre ses: Jørgen Henriksen, Ejnar Rasmussen, Sanden, Karl Johan Hansen, Knud Nielsen og Ove Gyldensted. Forrest fra venstre: Tage Andersen, Emil Christiansen, Erland Christensen, Arne Vestergaard og Verner Axelsen.

B4460. A40, Aalborg Firmaidræt. Sifa Idrætshistorisk Samling.

▼ *Skovbakken i Aalborg i 1929*

Fem idrætskammerater nyder søndagssolen på Skovbakken. Fra venstre ses cricketspilleren Svend Lauritzen, AaB, Bertel Christensen, sprinter i AFF og også AaB-medlem, i midten Karl Johan Hansen, atletikudøver i AFF samt cricketspiller i AaB. Derpå følger Gunnar K. Larsen, terrænløber i AFF og helt til højre Knud Ludvigsen, cricketspiller i AaB samt terrænløber i AFF.

B758. A8, Aalborg Fodsports-Forening. Sifa Idrætshistorisk Samling.

Dette interview er foretaget af Karl Johan Hansen, der var klubkammerat med Aage Jakobsen i Aalborg Fodsports-Forening og medarbejder på Aalborg Idrætsarkiv fra dettes start.

Ung Aage Jakobsen: Præget af idrætten for resten af livet

Min interesse for idrætten begyndte ude i Kjellerupsgade, hvor der boede mange unge mennesker og vi havde anlægget og Eksercerpladsen i nærheden, fortæller Aage Jakobsen. Mit universitet var Kjellerupsgade Skole, hvor min skolegang begyndte. Vi havde to gymnastiklærere, sergent Kristensen og lærer Becker, som desuden var sanglærer, og det var sangen, der interesserede ham mest. Sergent Kristensen havde en vældig god måde at tage os på. Vi lærte alt om idræt, fik ryggen rettet, han lærte os at løbe og forklarede os, hvordan vi skulle hilse på ældre mennesker, tage hatten pænt af og på*, og efter en vis afstand, at se vedkommende lige ind i øjnene. Jeg kan kort sige, at vi blev præget af idrætten for resten af livet og jeg er ham tak skyldig. Jeg vil ønske, at der i dag, hvor næsten alt drejer sig om fodbold, fandtes sådanne lærere, der kunne give de unge en virkelig opbyggende idrætskultur. Sergent Kristensen påvirkende i høj grad mine brødre og

◀ *Aarhus*

Vi har i Samlingens mere end 19.000 billeder og postkort fundet dette flotte eksemplar af et postkort.

Aalborg Fodsports-Forenings hold ved Riis Skov Løbet i 1917. Fra venstre ses Aage Christiansen »Bot«, Hans Pedersen og Aage Jakobsen.

B636. A8, Aalborg Fodsports-Forening.
Sifa Idrætshistorisk Samling.

▶ *AFF-revy*

Revyens kor med førsteelskeren Aage Jakobsen fremfører på Apollo-Teatret visen: «Hvad øjet ikke ser«.

AFF-revyerne var i mange år et populært tilløbsstykke.

B855. A8, Aalborg Fodsports-Forening.
Sifa Idrætshistorisk Samling.

***Tage hatten af**
I 1897 konkurrerede to københavnske idrætsmænd, Arnold Rickard Nielsen, atletunionens formand, og Holck Stilling i at tage hatten af først, når de mødtes. Høflighed og ærbødighed var en af grundpillerne for en idrætsmand dengang.

Da sidstnævnte som dreng en dag gik fra skole, fik han pludselig en knaldende ørefigen, så han trillede hen ad vejen.

Det var hans gymnastiklærer i Gymnastikforeningen Hermes Paul Petersen, der havde set ham gå duknakket og krumbøjet, og siden da gik Holck Stilling altid rank og oprejst!

mig. Vi boede i Kjellerupsgade 21 og hørte naturligt til i AaB på Eksercerpladsen, hvis vi ville dyrke sport.

Aalborg Fodsports-Forenings start
I 1913, da jeg var i lære som gartner, kom der til Aalborg en dansk-amerikaner Chr. Christensen, som besøgte Charles Ludvigsen. Dansk-amerikaneren vakte stor opsigt, var en flot fyr, en rigtig idrætsmand, og vi unge ønskede at blive som ham. Seks af AaB's bedste stafetløbere inviterede ham til at løbe 72 omgange mod sig på Den lille Eksercerplads, hvor nu Føtex og Anva ligger inde i Aalborgs midtby.

Hans flotte sejr gjorde så stærkt indtryk på mig, at jeg besluttede at holde op med at spille fodbold og i stedet dyrke løb. Vi var en del kammerater, som ved flere ældres hjælp, blandt andet dansk-amerikaneren samt typograf Bruno Ditzel, der i 1913 startede Aalborg Fodsports-Forening. Den første klubdragt skulle holdes

helt i hvidt med et snirklet AFF-mærke på brystet, men i øvrigt brugte man, hvad man havde. Senere tegnede jeg det nuværende emblem, hvori stjernerne symboliserer Chr. Christensen, der jo kom fra USA.

Begyndelsen var vanskelig. Et af de første løb, der blev vundet af min bror, gik ad en rute ud over Ny Kærvej, kaldet Fenia-løbet, opkaldt efter firmaet, der skænkede pokalen. Efterhånden, som atletikken blev mere og mere populær, indførte både AaB og Idrætsklubben Freja den fri idræt, men i AFF besluttede vi i stedet at vinde Fenia-løbet næste år.

Dengang mente man, det var skadeligt at træne mere end tre gange om ugen, men ingen kunne forbyde os at gå på landevejene, så de øvrige dage gik vi lange ture samt boksede og lavede gymnastik i den militære gymnastiksal på Den lille Eksercerplads. Vi kom i så fin form, at vi vandt pokalen de følgende tre år. Nøglen til gymnastiksalen skulle hver gang hentes og afleveres igen i hovedvagten i Slotsgade. Man sagde det spøgte i den mørke, kolde sal og ingen turde dreje op for gassen til belysningen, fordi hanen sad bag udstoppede heste, som så frygtindgydende ud i den skumle belysning, så dette hverv fik jeg overdraget.

Atletikstævner

De første år holdtes atletikstævnerne på Den store Eksercerplads, og før stævner skulle der indsendes ansøgning til den militære kommandant om at måtte grave huller og så videre, men her var klubbens formand kaptajn Borup en stor hjælp.

Redskaber og materialer skulle hentes i huset ved Stærekassen. De lettere ting bar medlemmerne de ca. to kilometer til pladsen over Luftbroen, mens de tungere ting, kasteringe og lignende transporteredes på en lejet fladvogn, som vi trak ad Vesterbro, Prinsensgade og Jyllandsgade. Desuden skulle vi hente lejet tovværk hos sejlmager Hamre i Slotsgade til afspærring. Alene markering af 100 meter banerne var besværlig, men alt gik med godt humør.

Stævnet søndag, den 29. juni 1913 samlede knap 100 tilskuere, der lejrede sig i græsset eller støttende sig til sin cykel interesseret fulgte øvelserne. Når det hele var forbi, skulle alt fjernes, hullerne fyldes og planeres, redskaberne bringes tilbage, så det blev meget sent, inden medlemmerne vendte hjem.

Skulle vi deltage i udenbys stævner, foregik rejsen altid med tog. Kunne vi unge ikke selv betale vor billet, hjalp de ældre medlemmer så godt de formåede.

Engang arrangerede formanden, kaptajn Borup, en tur for medlemmerne til Gistrup for 10 kr. pr. deltager! Vi unge havde ikke råd dertil, så vi løb i stedet derud og tilbage igen efter en dejlig dag.

Formand for klubben

I 1917 blev jeg valgt til AFF's formand. Vi atletikfolk var populære i befolkningen, og vi sørgede altid for at opføre os ordentlig. Vi havde ikke noget omklædningsrum, og myndighederne kunne man ikke gå til, da de regnede os for ikke at være rigtig kloge, men på en eller anden måde fik vi lov til at benytte et gammelt redskabsskur oppe ved Stærekassen på Skovbakken. Om vinteren vaskede vi os ude i sneen efter træningen, og disse forhold var vi meget tilfredse med.

Klubhus

Sammen med Idrætsklubben Chang søgte vi i 1918 kommunen om at få et klubhus i Grusgraven ved Hobrovej, men betingelsen var, at vi stillede med 1500 kr. Det var mange penge for os medlemmer, hvoraf de fleste var læredrenge. Kommunen skulle så nok betale resten. Trods store anstrengelser kunne vi imidlertid

▲ *Sølvnål*

Aage Jakobsen får overrakt Dansk Atletik Forbunds sølvnål af forbundets repræsentant Carlo Møller (tv).

B2036. A622, Aage Jakobsen. Sifa Idrætshistorisk Samling.

ikke samle mere end 800 kr. Formanden for lystanlægsudvalget var sygehusinspektør Olesen, og ham dristede jeg mig op til med de 800 kr. og sagde, at vi nok skulle komme med restbeløbet, når vi kunne. Men Olesen, der selv var idrætsinteresseret, var tilfreds med de 800 kr., og jeg fór hen til mine kammerater og fortalte nyheden, at nu fik vi et klubhus med brusebad, koldt vand naturligvis.

Populariteten spredte sig

Interessen for den fri idræt voksede, og når jeg som formand samlede bidrag hos byens borgere til støtte for idrætten, gik det ofte som en leg. Jeg kom engang ind i Sportsmagasinet på Boulevarden og fremstammede mit ærinde for indehaveren, at vi ingen penge havde. Til min store glæde stak han mig 300 kr. og sagde: »Deres kasserer kan hvert nytår hente 100 kr. her, for jeg glæder mig over at se Deres idrætsmænd dyrke denne herlige idræt«.

Vi var en overgang så populære, at Max Freitag i Varieteens sommerrevy på Frederikstorv indlagde en afdeling med løbende og prustende skuespillere i AFF's klubdragt, og omkvædet på en vise var »På med vanten«, som jo gennem tiderne har været mit slagord.

I 1920 holdt vi faneindvielse på Hotel Hafnia, og de tre søm blev slået i af fabrikant I. Stuhr, fabrikant Sofus Raaen og overbetjent Høffler.

Inspektør ved Aalborg Stadion

En interessant oplevelse havde jeg, da jeg var blevet inspektør ved det nye stadion ved Annebergvej. Her viste der sig, at

være behov for en del muldjord. Jeg fik et møde med stadsingeniør Olesen og borgmester Marinus Jørgensen, og da sidstnævnte hørte min anmodning om muld, sagde han, at han syntes, det var noget narreværk. Han havde aldrig selv været sportsmand. Jeg sagde så til ham: – Hr. Jørgensen, De er født ude på landet, på naturens store stadion. Det kan De være glad for, men de mennesker vi laver idrætsplads for, er de unge, der sidder inde på kontorer, i fabrikker og lignende, så de ikke skal drive rundt i gaderne i deres fritid.

– Det er det bedste forsvar for idrætten, jeg har hørt. De skal få al den muld, der er brug for! lød svaret.

Indtægter til SIFA

SIFA tjente penge på de mange baller i Kompagnihusets sal, og det var der ikke noget forkert i, da dans også er en slags idræt, og AFF spillede revy med egne kræfter på Apollo-Teatret for fulde huse.

Den første idrætsuge holdtes i 1917 på Eksercerpladsen, men gav ikke så mange penge, selv om der var optog af idrætsfolk. I 1925 begyndte man at arrangere en idrætsuge på stadion, men de første år var det med professionelle gøglere, der løb med hovedparten af overskuddet. Dette forhold fik jeg ændret i 1927, så SIFA-klubbernes medlemmer selv gøglede, og denne ændring blev alle tiders succes. Der var i flyveblade reklameret med, at Aalborgs 48.000 indbyggere ville mødes i idrætsugen – og der kom 30.000. SIFA fik alene 14.000 kr. i kassen dette år, og succesen i Aalborg fik idrætsugerne til at brede sig til hvert lille sogn i landet.

Andre initiativer

I tyverne arrangerede AFF kollektiv lægeundersøgelse af alle foreningens aktive idrætsudøvere. Der skete i Bass-Hansens Badeanstalt i Bispensgade nogen tid før Kildeløbet, og idrætslæge Gundtoft rådede flere til ikke at træne for hårdt.

◀ *Apollo-Teatret*
Endnu et postkort. Aksel Jensen og Aage Jakobsen fra Sportsrevyen i 1923. Bagtæppe: Aalborg Stadion.
B866. A8, Aalborg Fodsports-Forening. Sifa Idrætshistorisk Samling.

Klubkammerater
Tre klubkammerater fra Aalborg Fodsports-Forening i samtale. Fra venstre ses Aage Jakobsen, Marinus Thomsen og Valdemar Jensen.
B892. A8, Aalborg Fodsports-Forening. Sifa Idrætshistorisk Samling.

Stokkemetode
Aalborg Stadions første inspektør Aage Jakobsen udøver stokkemetode en kold efterårsdag.
B2038. A622, Aage Jakobsen. Sifa Idrætshistorisk Samling.

Idrætsmærket indførtes i 1922, men da man faktisk skulle være medlem af flere klubber for at træne i de idrætsgrene, der krævedes til mærket, tog jeg initiativet til dannelse af Idrætsforeningen Old Boys, som fik stor tilslutning og den udførte et stort arbejde for idrætten i Aalborg og samtidig var en slags borgerforening.

Olympiske Lege
Med det formål at sende nogle af Aalborgs dygtigste idrætsfolk til Olympiske Lege i Amsterdam 1928, dannede jeg året før en lokal komite, som fik en fin modtagelse hos byens notabiliteter, blandt andet var redaktør Schiøttz-Christensen straks parat til at støtte ideen. Indsamlingen resulterede i, at der kunne sendes tre mand afsted, nemlig bokseren Hans Nielsen, som i 1924 vandt olympisk guld i Paris og i Amsterdam blev nummer fire, vægtløfteren Henry Nissen, de to førstnævnte fra Atletklubben »Jyden«, samt maratonløberen Aksel Madsen fra AIK Aalborg. Deres deltagelse var en opmuntring for idrætten i Aalborg. SIFA sendte mig som leder som tak for mit arbejde.

Kærlighed til idrætten
En af mine venner var stifteren af Dansk Idræts Forbund i 1896, Eugen Schmidt, som til sin død i 1931 var med i ledelsen af dette forbund. Han valgtes i 1911 som SIFA's første formand. Han var direktør for Svovlsyrefabrikken i Nørresundby og en leder af den rette støbning. Som kasserer valgtes direktør K. Kristensen, der havde samme brændende kærlighed til idrætten og samtidig var formand for Aalborg Roklub.

En dag stod jeg uden for Aalborg Stadion og talte med Eugen Schmidt, da en rytter nærmede sig i adstadigt tempo. Det var formanden for Aalborg Rideklub, øjenlæge Groes. Vi tre snakkede om idræt og motion, og den ridende formand udbrød: – Mine herrer, De kan tro, dette her er også en god motion. Hertil svarede

◀ *Sifas 70 års dag*
Aage Jakobsen (tv) – første inspektør på Aalborg Stadion – hilser på Aalborgs borgmester Marius Andersen. I baggrunden Sifas formand Henning G. Jensen.
B726. A4, Sifa. Sifa Idrætshistorisk Samling.

Eugen Schmidt lunt: – Ja, for hesten! Men dette svar behagede ikke rytteren.

Aalborg Fodsports-Forening
Jeg var med i ledelsen af AFF i 50 år og jeg har i denne tid haft mange dejlige oplevelser. Blandt andet det årlige Kildeløb som samlede tusinder af tilskuere, og kulminationen var, da min klub i 1949 på Skovbakken vandt det danske terrænløbsmesterskab.

Det var aldrig vanskeligt at få en ny pokal til eksempelvis Hasserisløbet, som havde start og opløb ved Mentons Palmehave på Vesterbro. En dag talte jeg med stedets overtjener Johansen om en pokal. Han henviste mig til direktøren, som straks sagde: – Gå De blot ned til guldsmed Hardt og vælg en!

Under første verdenskrig havde min forening vundet alle de løb, den deltog i, og vi fik da den skøre ide at ville løbe om kap med »Nibe-Ekspressen«, der kørte mellem Nibe og Aalborg.

Dette vakte enorm opsigt over hele landet. Privatbanernes direktør Rammeskov udtalte, at man sædvanligvis fyrede med tørv under kedlerne, men i dagens anledning ville man bruge af den sparsomme kulbeholdning for ikke at komme til kort.

Det blev en stor begivenhed, folk stod tæt langs vejene, hvor vore stafetløbere kom, men desværre vandt vi ikke.

Andre store begivenheder
Fra min drengetid husker jeg den første bil, vi så i Aalborg. Den ejedes af premierløjtnant Lier fra Hasseris, og for vi drenge lød det som om, bilen sagde »Lier – Lier«, og det råbte vi så i takt, mens vi løb efter den.

I min ungdom samledes folk ude i militæranlægget, Karolinelund. Direktør Krautze og hans skuespillere, der spillede sommerteater i Varieteen på Frederikstorv, kom ofte ud til restauratør Andersen i anlægget, hvor italienske musikere spillede.

I en årrække var der børnehjælpsdag i Aalborg med boder på Nytorv, her mødte teatrets skuespillere i maskering og hjalp med at få så mange penge som muligt i raslebøsserne.

En årlig begivenhed var pinsemorgen at se solen danse oppe på Skovbakken. Vi startede hjemmefra i vort fine blå tøj med den moderne flade stråhat kækt på sned, men når vi vendte hjem, var tøjet blevet helt gråt, så støvet var der allevegne, men også det tog vi med godt humør.

Søndag den 27. juni 1920 blev Aalborg Stadion indviet uden nogen indvielsesceremoni. For sportsfolkene var det en fantastisk forbedring af vilkårene, men ikke for tilskuerne. Indtil da var Harald Jensens gamle jorder nemlig temmelig fugtige, og det tog lang tid med at dræne kampbanen. Det betød, at publikum stod i ankeldybt mudder i den første tid, og det blev aldrig helt godt.

Indtil 1920 foregik sport rundt omkring i byen. På Den store Eksercerplads ved Fynsgade, på byens gamle grusgrave eller på Fjordmarken, og det var lige før, at forholdene for tilskuerne var bedre på de forladte kamparenaer.

100 ÅR Aalborg Stadion

Af John Laden Jensen

Aalborg Stiftstidendes skribent Jean Christensen beskrev åbningen af Aalborg Stadion således i søndagens udgave den 27. juni 1920 dagen for indvielsen under overskriften »Et par ord om stadion«:

Sportsprogrammet for i dag indeholder i grunden kun en begivenhed af betydning: Atletikstævnet. Men dette står til gengæld også i sensationens tegn, derigennem at det skal afholdes på Haraldslund. Lad os sige det straks. Stævnets afholdelse på det nye ufærdige stadion har slet ikke vor sympati. Det kan ganske vist ikke ændres nu. Indbydelserne er for længst udsendt og arrangementet i orden. Men, hvor er vi utilfreds med det.

Da Aalborg Fodsports-Forening i sin tid fik overdraget arrangementet, gik foreningen naturligvis ud fra, at sportspladsen blev færdig til den 27. juni, som løftet den gang gik ud på. Men stadion er jo langt fra færdigt.

For det første mangler bygningen. 105 idrætsmænd møder i morgen på pladsen, hvor der intet omklædningsrum og intet bad findes. En mængde tilskuere møder selvfølgelig også frem. De skal helst ikke tage deres bedste fodtøj på. Gruslaget på tilskuerpladserne burde have været tromlet, men er ikke blevet det, og man kommer i hvert fald i dag til at vade i et fodhøjt, blødt gruslag.

Vi skal ikke komme ind på den før omtalte portal, der altså også vil komme til at glimre ved sit fravær, men blot udtale, at vi havde håbet, at SIFA's bestyrelse havde udvist en større ærbødighed over for det storslåede etablissement, der nu er ved at rejse sig, men altså ikke er nået at blive færdigt.

Vi må beklage, at de rette vedkommende ikke har indset, at det ikke er færdigt, og at man ikke kan bruge en halvfærdig sportsplads, hverken af hensyn til idræts-

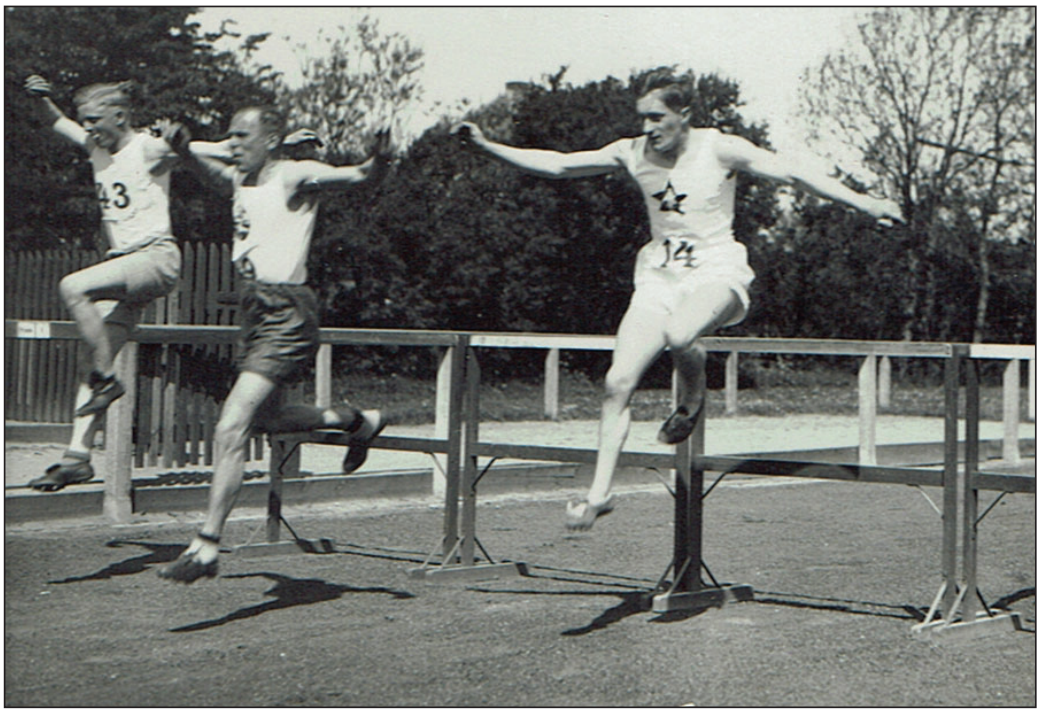

folk, eller af hensyn til publikum. At folk måske alligevel vil storme ud til Haraldslund, er en sag for sig. Kardinalpunktet er det ufærdige stadion, der skal tages i brug uden indvielse eller fest, og det er det, vi protesterer imod.

Indvielsen

Trods Jean Christensens beske bemærkninger blev stadion indviet efter planen, og det første arrangement var en fodboldkamp om formiddagen klokken 10 i Aalborg Pokalturnering mellem Idrætsklubben Freja og Aalborg Boldspilklub, og det gik helt fantastisk for Freja. Holdet fra vestbyen vandt med 6-1, hvilket var helt uhørt for AaB, men der var ikke ret meget andet at gøre for de rødstribede, end at æde den ildesmagende bet.

Imens Freja ydmygede AaB gjorde de 105 atletikudøvere sig parat til kamp på Nytorv. De kom fra det meste af Jylland fra Thisted i nordvest til Vejle i syd. Det var et festligt syn, da det flotte optog passerede ud ad Kastetvej, og de hilste ærbødigt, da de passerede Harald Jensens gamle landsted Haraldslund, inden de gik i gang med konkurrencerne.

Klokken 16 startede en ny fodboldkamp mellem Idrætsklubben Chang og Idrætsklubben Frejas juniorhold, og denne gang gik det ikke så godt for Freja. De fik klø med 6-0, men dagens store fodboldtaber var og blev AaB.

Festdagens sidste store arrangement var en kricketkamp mellem Aarhus og AaB, og her fik AaB sat sig igennem med en kæmpesejr, så i en uges tid kunne kricketsportens hvidklædte gentlemen hovere over de rødstribede fodboldspillere.

Aalborg Stadion var i gang, og selv om der gennem årene har været store diskussioner om dens beliggenhed er den bedste, ligger stadion stadig på samme matrikel, selv om banen er blevet flyttet og vendt, idet man fra starten spillede nord-syd og ikke som nu øst-vest.

◀ *Hækkeløb*

Aalborg Stadion i 1924. Fra venstre ses: Johannes Jungvig, AFF, Valdemar Jensen, AFF og Orla Jensen, AIK Aalborg. Valdemar Jensen havde i samarbejde med en anden aalborgensisk atlet Joachim Giehm fremstillet hækkene.

B879. A8, Aalborg Fodsports-Forening. Sifa Idrætshistorisk Samling.

Aalborg Stadion

Indgangspartiet til Aalborg Stadion ved Annebergvej. Partiet, der blev revet ned i forbindelse med bygning af det nye stadion i 1961, er tegnet af arkitekt Einar Packness. Portalen blev rejse i 1938 sammen med den sidste tribune.

Bogen om Packness. Sifa Idrætshistorisk Samling.

Den videre opbygning

SIFA ønskede en ny portal ved hovedindgangen ved Kastetvej, men da den kostede 10.000 kr., sagde byrådet klart og tydeligt et rungende NEJ. Det var alt for dyrt. Man kan vel gå ind gennem en almindelig låge, var løsningen, og sådan blev det. Portalen kom dog op, men først i 1938, dog ved den sekundære indgang ved Annebergvej. Den blev tegnet af Einar Packness, og hvis man ser nøje på et af artiklens billeder, kan man se den flotte laurbærkrans, som Packness havde lagt ind som ekstra dekoration.

Packness kom ind i et samarbejde med SIFA i 1918 omkring et idrætshus, som aldrig blev til noget, og SIFA havde en særstilling i Packness' arbejde. Han havde nemlig det princip, at han ikke ville lave noget, før der var aftalt en betaling, uanset om projektet blev til noget, eller ej. Men Packness var parat til at sluge et underskud på et projekt, bare det havde med SIFA og sporten at gøre.

I 1928 fik Aalborg Stadion endelig sine toiletter. Med den mængde øl, der blev konsumeret, for ølsalget var selvfølgelig højt prioriteret, må der have været trængsel i buskene rundt omkring stadion indtil da. Det var selvfølgelig Packness, der igen var arkitekten bag. Toiletterne var placeret i den første tribune fra 1927, og den var med unummererede siddepladser. Der var dog ingen, der vovede at sætte sig på de mest centrale. Der sad nemlig kornmastodonten Heinrich Thorndahl og sønnen Hans med følge. Nogle af dem, der med tiden havde den store ære, som de var meget stolte over, var arbejdsmand på Aalborg Portland Kristian Jakobsen og hans hustru rullekonen Nina. De to havde en talentfuld søn Lynge, der kunne rigtig meget med en fodbold, og da han blev gammel nok til at skulle på arbejdsmarkedet, fik han selvfølgelig en læreplads hos kornfirmaet Thorndahl A/S.

Tilbage i 1938 fik Aalborg Stadion endelig sin ståtribune. Den fik dog ikke

den bedste behandling, for da Danmark blev besat i 1940, overtog tyskerne på mange måder stadion, og den nye trætribune var slet ikke gearet til sømbeslåede soldaterstøvler. Det var derfor et ynkeligt syn, der mødte stadions ejere fra SIFA, da tyskerne igen havde forladt Danmark.

Det stod hurtigt klart, at det gamle stadion næppe havde lang tid tilbage at leve i, men i 1956 lykkedes det dog at få en B-landskamp i fodbold mod Finland. Interessen var enorm, da kampen blev spillet den 16. september 1956 og blev overværet af 15.331 tilskuere, hvilket pulveriserede den gamle stadionrekord. Resultatet blev det, man håbede, en sejr til Danmark. Den blev på 3-0 på to mål af Jens Peder Hansen fra Esbjerg og et af Bent Pedersen fra Horsens.

Indtil da havde det været gabende kedeligt, men nu kom der gang i sagerne, og det var glade tilskuere, der fuldkommen havde glemt kampens første kedelige 75 minutter, og de gik hjem med en fornemmelse af at være blevet godt underholdt.

De mange tilskuere kom bag på DBU-folkene, der jublede over en ny tilskuerrekord og straks gik i gang med overvejelser om, at Aalborg måske var et godt sted at spille sekundære landskampe. I dag er Aalborg Stadion fast hjemmebane for det danske U21-landshold.

Tribune brændte

Fire år senere sluttede det så for det gamle stadion. Den 12. juni 1960 brændte den 22 år gamle tribune ned, men SIFA havde en fornuftig forsikring på kr. 100.000, der blev udbetalt som et bidrag til et nyt stadion. Aalborg Kommune var allerede i gang med projekteringen af et nyt stadion, og der var afsat kr. 30.000 til formålet på budgettet.

Om formiddagen havde der været en jyllandsseriekamp mellem Freja og Chang, og teorien stod på, at uforsigtig omgang med tobak havde antændt branden. En flok drenge på stadion meldte sig frivilligt til at udrydde stadionkioskens lager af is. I enden af tribunen var der en iskiosk, der var dømt til ødelæggelse, men isene gjorde stor lykke i drengenes maver. Omklædningsrummene og masser af redskaber blev ligeledes flammernes bytte, så det så pludselig rigtig sort ud for sportens vilkår i Aalborg.

Branden skabte desuden straks et problem, idet der var planlagt en kamp mellem AaB og det danske fodboldlandshold, der skulle til OL i Rom, få dage senere. Tilskuerkapaciteten var med et slag reduceret med 2.500 tilskuere, og det var et oplagt tilløbsstykke, og det måtte man leve med. Den planlagte kamp mod OL-landsholdet var et led i AaB's 75 års jubilæumsaktiviteter, og man valgte at spille kampen uanset den manglende tilskuerkapacitet. Den blev dog alligevel aflyst, da en del af det danske fodboldlandshold på tragisk vis blev udslettet, da det styrtede ned med et fly i Københavns Lufthavn, kun tre dage før kampen skulle have været spillet. Kampen blev dog kun udsat, men AaB's seneste jubilæumskamp blev først spillet i 1963 på det ny stadion med Henry From i AaB's mål, da Kaj Paulsen var optaget af en U23-landskamp.

Brug for offentlige midler

Byrådsmedlem i Aalborg og formand for SIFA Marius Andersen var sikkert glad for de 100.000 kr. til SIFA fra branden, men da der skulle bruges et par millioner, skulle der offentlige midler til. Så der blev sat en mængde aktiviteter i gang.

En af dem var, at det nye stadion blev et fodboldstadion. Atletikfolkene blev så at sige smidt ud, men fik Skovdalen i stedet. Det var der ikke bestemt lige stor forståelse over for alle steder, men

der var tænkt over det, og selv om Børge »Mælkemand« Andersen ikke jublede på nogen måde, blev det sådan. Til gengæld støttede Leo Møller, senere formand for SIFA, men dengang leder i AFF, tanken om Skovdalen, og sådan blev det.

Allerede i november måned 1960 blev der givet byggetilladelse til den nye ståtribune på Aalborg Stadion, der skulle rumme 10.000 mennesker, og i 1962 stod det nye stadion med plads til 20.000 tilskuere parat. Det store nye moderne påfund var elektrisk lys, så der var mange aalborgensere, der fik en helt ny oplevelse. Sammenlignet med nutidens lysanlæg, var der ikke meget blus på lampen, men det vakte nogen furore i fodboldkredse, at der nu kunne spilles i elektrisk lys.

Tilskuernes forhold ændres

Stadionrekorden er på 21.532 tilskuere og stammer fra en kamp mellem AaB og KB fra 1969. Siden har rekorden været udfordret i 1995 i en kamp mod Brøndby, men det officielle tilskuertal landede lidt under, efter stor debat om tilskuerforholdene til den store kamp, men mon ikke de var lidt højere?

I efteråret 1995, kun få måneder efter den store Brøndby-kamp, fik publikum og folkene bag Aalborg Stadion noget af et wake up call. Efter en uafgjort i sæsonens sidste kamp mod Lyngby den 20. november 1994 ville AaB's målmand Thomas Gill gerne takke publikum på den billige langside, der dengang var ståtribune, ved at smide sin trøje ud til publikum. Det skabte kaos på den

▼ *Efterslukning*

Den 12. juni 1960 brændte Aalborg Stadions 22 år gamle tribune ned.
Brandvagten holder her øje med, at branden ikke bryder ud igen.

Foto: Privat.

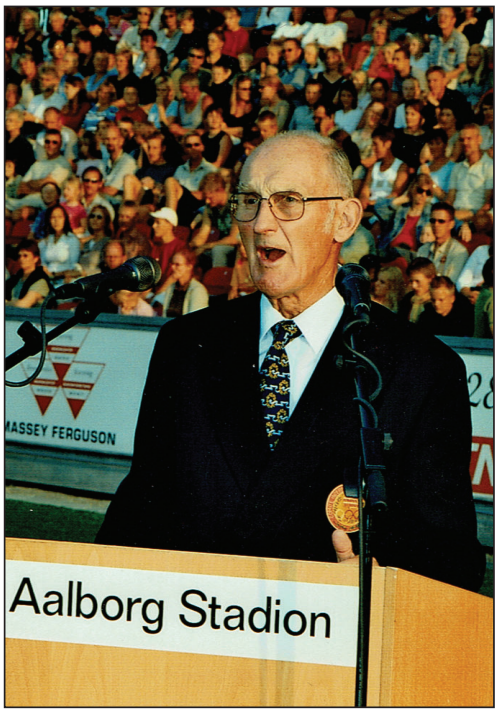

◀ *Ungdomslege*

Danmarks repræsentant i Den olympiske Komité Niels Holst Sørensen åbner legene på Aalborg Stadion i 2003.
Sifa har hvert fjerde år afholdt ungdomslege, hvor de inviterede gæster er Aalborgs venskabsbyer.

B12780. A216, Ungdomslege i Aalborg 2003.
Sifa Idrætshistorisk Samling.

▼ *Aalborg Boldspilklub*

Den 7. august mødtes AaB og Silkeborg IF i en kamp, som SIF vandt 2-1. Stadion var på det tidspunkt under ombygning.
På billedet ses fra venstre Ståle Solbakken, Thomas Bælum, begge AaB, dernæst ses to Silkeborg-spillere Duus og Jesper Thygesen, den sidste spiller er Henrik Rasmussen fra AaB.

B2505. A223, Aalborg Boldspilklub.
Sifa Idrætshistorisk Samling.

heldigvis tyndt besatte nordtribune, og unge publikummer væltede ned mod banden for at få fat i klenodiet.

Den manøvre skabte et så tungt pres på den seks meter lang betonbande fra 1962, at betonkonstruktionen knækkede. Hele sektionen væltede med et brag og med masser af tilskuere oveni, og det var et mirakel, at ingen kom alvorligt til skade. Der var lidt småskrammer, men heldet fulgte de ansvarlige, og de omkring 100 mennesker, der røg med i faldet. Egentlig var der ingen fejl ved banden, hvis man mener, at det var i orden at sætte den slags betonkonstruktioner op uden jernforstærkning. I hvert fald satte kollapsen en undersøgelse i gang. Den viste, at det ikke var tilfredsstillende, og at der måtte et nyt stadion til. Dermed var det slut med ståpladser på nordsiden. Det blev til siddepladser, og det maksimale tilskuertal blev lidt mindre.

Ved finalekampen om det danske mesterskab i 1995 mellem AaB og AGF var der 13.400 tilskuere, og det er det højeste antal siden ulykken.

I forbindelse med internationale kampe er der nu siddepladser hele vejen rundt. Det betyder, at det højeste tilskuertal er 10.734 tilskuere, der blev lukket ind mod Manchester City den 19. marts 2009.

Solgt til Aalborg Kommune

Beslutningen om at bygge et nyt stadion blev taget ret hurtigt, men der gik fem år fra tanke til handling. Konstruktionen omkring det nye stadion betød, at SIFA måtte sælge stadion til Aalborg Kommune. SIFA havde påpasseligt opkøbt en række ejendomme i kvarteret rundt omkring stadion. De blev solgt igen og pludselig var sammenslutningen temmelig formuende. Samlet set fik SIFA lidt mere end 15 mio. kr. for stadion, som havde været i organisationens eje siden starten i 1920, altså omkring 80 år.

Prisen på det nye stadion blev 65 millioner kr. For at få enderne til at nå sammen, måtte Aalborg Boldspilklub, der nu var den eneste faste bruger, acceptere at betale en betydeligt højere ydelse i leje af stadion.

En stor del af de midler var blevet skabt ved en børsemission i 1999. En større forudbetaling skulle til for at få investeringen til at hænge sammen, og samtidig investerede AaB, via et billigt udlandslån, et betragteligt millionbeløb i restaurationsfaciliteterne.

For at stadion kunne skabes for det meget rimelige beløb, måtte man bruge de gamle omklædningsfaciliteter, der efterhånden var tæt på en udløbsdato, men i 2018 er der i al stilhed sket store opgraderinger på det område. Financieringen skyldes ejerne, Aalborg Kommune.

For at hele den manøvre i 2002 kunne gå op i en højere enhed, måtte masser af trofaste sæsonkortholdere give afkald på deres faste pladser på den sydlige tribune, og det var ikke hos alle, der var den store forståelse for den manøvre. I dag bliver sydtribunen kun benyttet af sæsonkortholdere og sponsorer.

Ændrer navn

Navnet Aalborg Stadion findes ikke mere. Stadionnavnet bliver i dag solgt, og stadion har ændret navn flere gange. Lige nu hedder det Aalborg Portland Park. Rettelig burde det måske hedde Haraldslund Mark, men det er sandsynligvis utopi at tro på en så fin løsning, samtidig med at de nødvendige sponsorkroner kommer i kassen.

Stadion er i dag tæt på 20 år gammelt, og det er vel for tidligt at tænke på den næste generations Aalborg Stadion. Forhåbentlig skal der ikke en ulykke eller en brand til, før man er i gang med næste projekt.

Brian Nielsen

Livsbekræftende sportsmand fra handicap-sporten

Af John Laden Jensen

Brian Nielsen er alle tiders Batman inden for parasport, og gennem sine 30 år som bordtennisspiller har han udviklet sig til at være et forbillede for mange sportsinteresserede, og specielt bordtennisinteresserede.

Brian Nielsen skal ikke forveksles med en vis boksebamse fra Korsør, idet Bordtennis-Brian lider af leddegigt i svær grad, og det stod slet, slet ikke skrevet i hans sygejournal, at han skulle være elitebordtennisspiller. Lægen mente, at det var bedst for hans krop, at han ikke brugte den for meget. Men Brian trodsede lægens råd, og øgede træningsmængden, hvilket har givet ham store oplevelser.

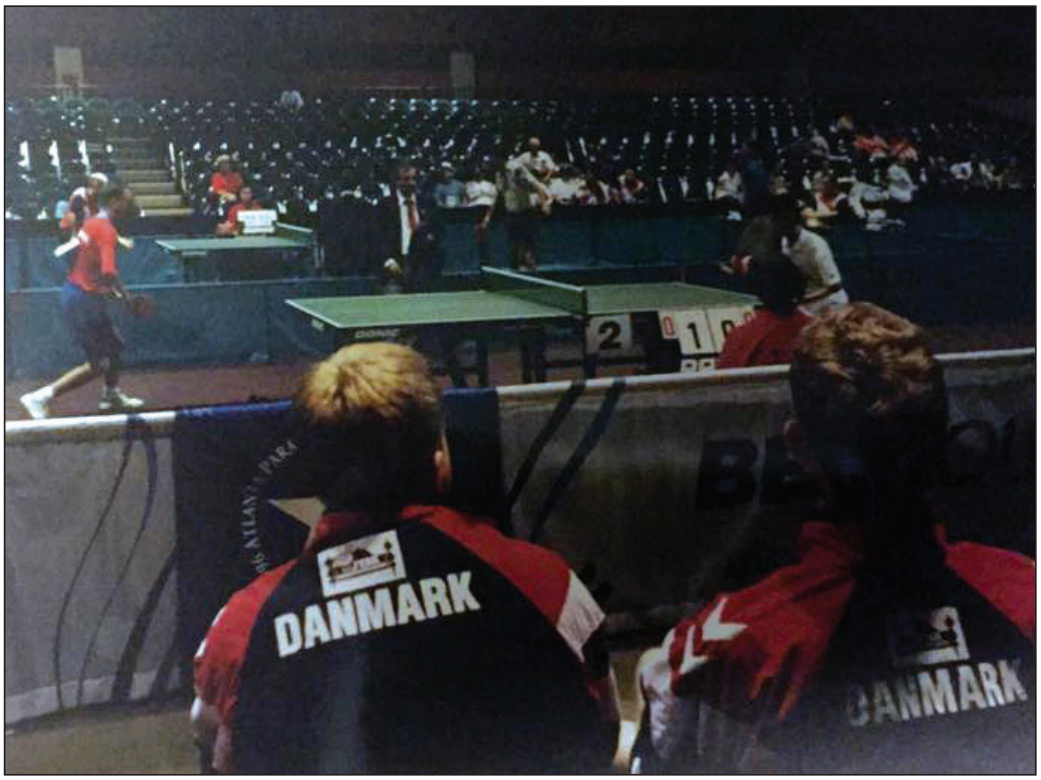

◀ *Paralympiske Lege (PL)*

PL, også kendt som handicap-OL, er det mest prestigefyldte idrætsstævne for handicappede idrætsudøvere. Paralympiske Lege afholdes i umiddelbar forlængelse af Olympiske Lege i samme værtsby og med de samme faciliteter. Første handicap-OL blev afviklet i Rom i sommeren 1960. Først i 1984, gik IOC officielt ind og anerkendte legene. Her skiftede de navn til Paralympics.

Brian Nielsen, der ses til venstre på billedet, er i gang med at sikre sig sin flotte guldmedalje i bordtennis i Atlanta i 1996. Brian deltog også i handicap-OL i 1988 og 1992.

Foto: Privat.

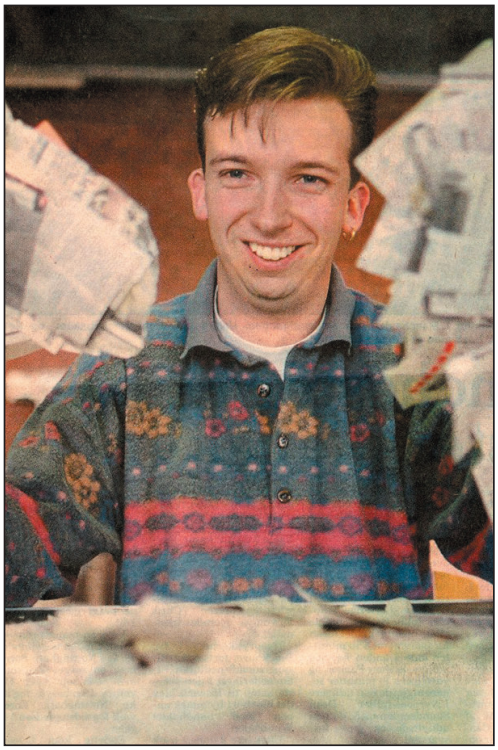

▶ *Glad vinder*

Mr. Batman himself, Brian Nielsen, jubler over den store ære og smukke sum af 33.333,33 kr., der var præmien for at blive tildelt hæderen som vinder af Nordjyllands Idrætspris i 1996.

Foto: Privat.

Brian Nielsen har deltaget i Paralympiske Lege ikke mindre end tre gange, og det har været de helt store steder, han har kæmpet for Danmark, nemlig i Seoul 1988, Barcelona 1992 og Atlanta 1996. Brian skulle også have været med til Sydney i 2000, men måtte melde fra på grund af eftervéerne efter en hofteoperation, og han var derfor forhindret i at forsvare sin guldmedalje.

Det blev nemlig til individuelt guld i Atlanta i 1996 og holdguld i Barcelona i 1992. Desuden erobrede Brian Nielsen en lang række andre medaljer.

– Man skal dog ikke være blind for, at hæderen er letkøbt i forhold til raskidrætten, mener Brian. Konkurrencen er ikke i nærheden af at være den samme. Eksempelvis er der mange klasser i de forskellige discipliner, fortsætter han ganske realistisk, men man kan selvfølgelig ikke gøre andet, end vinde over dem, der er kvalificeret til at stille op.

Nordjyllands Idrætspris

De flotte sportslige resultater indbragte Brian Nielsen en stor ære og en smuk sum på 33.333,33 kr., der var præmien for at blive tildelt hæderen som vinder af Nordjyllands Idrætspris i 1996. Prisen var i alt på kr. 100.000, men den blev delt i tre portioner.

Hæderen blev tildelt på baggrund af den paralympiske guldmedalje i Atlanta, og blev begrundet med Brian Nielsens indstilling til sin sport og sin generelt positive indstilling. Det var ikke nogen helt skidt præstation at henvise bokseren Søren Søndergaard og speedwayverdensmester Hans Nielsen til de sekundære placeringer.

De to andre vindere af samme beløb var Kirstine Hjørringgaard på vegne af Aalborg Firma Sports projekt Ud af Røret og Gunnar Møller Nielsen fra SIK 80 – Sæby Atletik, der modtog Idrætslederprisen.

Danmarks mest vindende bordtennisspiller

Han er nok Danmarks mest vindende bordtennisspiller gennem tiderne.

I ikke mindre end 30 år har han svinget battet, og foruden erobringen af de paralympiske medaljer, har han gjort et stort indhug på medaljebordet ved europæiske mesterskaber og verdensmesterskaber.

– Det er slut nu, sagde Brian Nielsen dengang, men som den gamle travhest, kunne han ikke undvære lugten af sved i omklædningsrummet, rampelyset og fornemmelsen af sejr.

Brian Nielsen har slidt i træningslokalet, og den målrettede bordtennistræning har desværre betydet, at han har slidt to hofter og en skulder op. Disse er blevet fornyet, og dét har betydet, at han har været fuldstændig medicinfri i en årrække. Nu opfordrer han andre handicappede sportsudøvere til at se muligheder i stedet for begrænsninger.

– Man skal bare kløpå, og selv om alle ikke kan rydde pokalbordet, er det en fantastisk følelse at lege med på sportspladsen. Det vigtigste er faktisk ikke at vinde, men at få masser af motion.

– Jeg har haft den glæde at være lige præcis der, hvor det er allersjovest, fortalte Brian, da han troede, han sluttede med bordtennisbattet i 2011.

Repræsenterede Hirtshals

Efter de store dage med internationale resultater, meldte Brian Nielsen sig ind i bordtennisklubben B75 i Hirtshals. Brian havde egentlig affundet sig med, at hans tid som sportsmand var forbi, men så kom der pludselig gang i sagerne i Hirtshals.

– Den ellers lille klub begyndte pludselig at tænke stort og skabte nogle

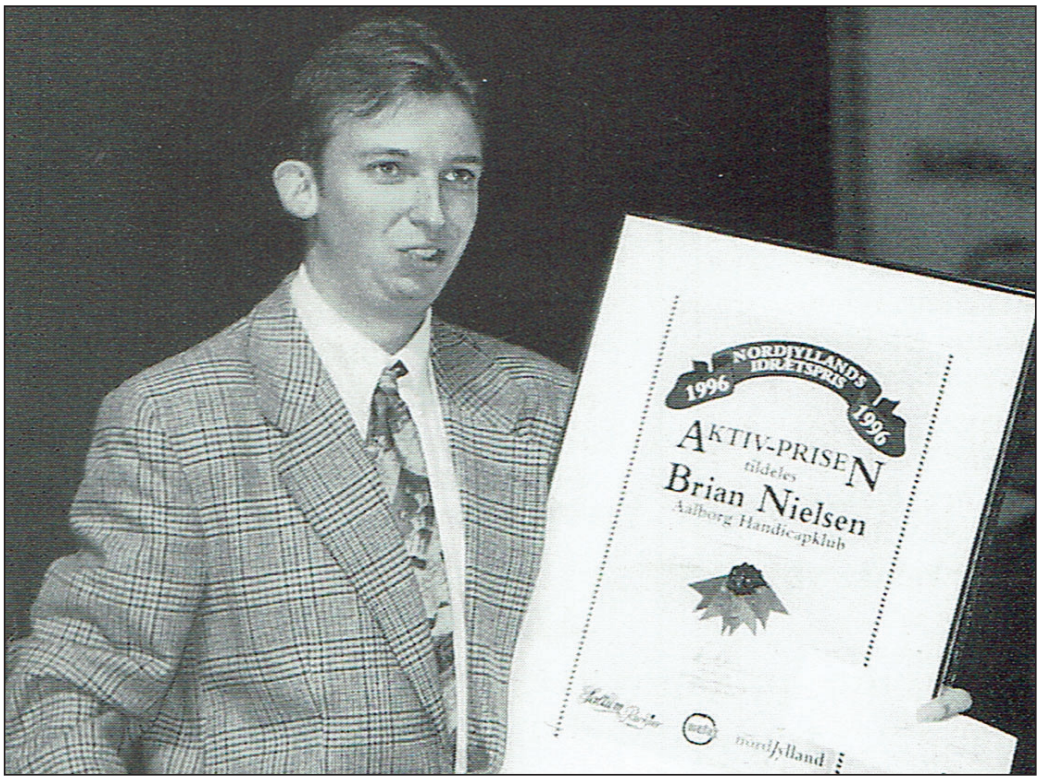

bordtennismæssige rammer, som var helt uden sidestykke i nogen klub i Danmark. Jeg boede kun omkring 45 minutters bilkørsel fra Hirtshals, så det blev en mulighed for mig. I B75 kunne jeg træne både morgen og aften, og jeg fik tilgang til trænere af verdensklasse, og jeg indtræder i et træningsmiljø med mange seriøse spillere på langt højere niveau end mit eget.

Sluttede med sølv ved EM i 2013

Den nu 52-årige Batman afsluttede et langt liv med den drilske celluloidbold ved EM Tyskland i 2013. Her blev det til tre danske medaljer i parabordtennis, nemlig en guldmedalje til troldmandens lærling Peter Rosenmeier, en bronzemedalje til 13-årige Sophie Walløe samt guld i holdturneringen til Peter Rosenmeier og troldmanden himself Brian Nielsen.

I holdfinalen i Italien mødte Peter Rosenmeier og Brian Nielsen publikumsfavoritten Tyskland og kunne selv afgøre medaljernes karat. En samlet sejr på 3-1 eller mere ville sikre guldet, mens alt andet ville betyde bronze.

Andensinglen Brian Nielsen tabte den første kamp, og dermed havde Danmark ryggen mod muren nede med en pind. Peter Rosenmeier var dog på dupperne og vandt begge sine singler klart med 3-0 i sæt. Derefter fik Brian Nielsen revanche for åbningsnederlaget og spillede, sammen med Peter Rosenmeier, helt forrygende i doublen, så de kunne sikre sig verdensmesterskabet med en samlet sejr på 3-1, lige nøjagtigt nok til et verdensmesterskab.

Brian Nielsens sygdom forværres

Allerede før EM i Tyskland, var Brian Nielsen på vej ned ad ranglisten. Han følte sig svagere og svagere, og det viste sig, at han var blevet ramt af endnu et slemt handicap. En invaliderende bindevævssygdom. Det var rigtig dårligt nyt for allerede hårdt prøvede Brian Nielsen, og i løbet af kort tid måtte han tage plads i en kørestol, og den er han lænket til i dag.

På det personlige plan blev Brian Nielsen gift med Cecilie. Sammen fik de sønnen Peter og Cecilie havde datteren Louise med fra et tidligere forhold.

Peter blev, stærkt inspireret af sin far, fan af Arsenal, og sammen har de to været i London for at se heltene live.

– Jeg kunne godt bruge en kassevogn med lift, siger Brian Nielsen. Når man har sin fulde førlighed, tænker man ikke over, hvor mange forhindringer kørestolsbrugere møder på deres vej, og en vogn af den slags ville kunne give mig meget mere mobilitet.

– Handicaptoiletter er en mangelvare rundt omkring, men bare den ene forhindring betyder, at jeg faktisk er ret meget bundet til hjemmet.

Brian Nielsen er en god ven af Sifa Idrætshistorisk Samlings Facebook-gruppe, hvor han med stor interesse følger de daglige opslag, og deler sin store viden om lokal sport og lokale favoritter, også selv om der aldrig vil komme opslag med Arsenal.

◀ *Nordjyllands Idrætspris 1996*

Den 18. december 1996 blev Brian Nielsen tildelt Nordjyllands Idrætspris. Brian vandt i kategorien Årets Idrætsudøver/hold.

De to andre vindere var Kirstine Hjørringgaard på vegne af Aalborg Firma Sports projekt Ud af Røret og Gunnar Møller Sørensen fra SIK 80 – Sæby Atletik.

Brian blev også en flot nummer 2 ved kåringen af Årets Navn i Nordjysk Idræt. En kåring som Aalborg Stiftstidende står for. Vinderen blev bokseren Søren Søndergaard.

A424, Sifa Idrætshistorisk Samling.

Starten på Aalborg Idrætsarkiv

Af Irene Clemensen

For 40 år siden, da Ungdomslegene 1979 lige var afsluttet, evalueret, der var ryddet op på alle hylder, sad Leo Møller, Knud Gadegaard og jeg på Aalborg Stadion og syntes, at det var trist, at vi ikke igen skulle arbejde sammen, før forberedelserne til de næste ungdomslege skulle påbegyndes et års tid før 1983. Vi havde haft et så godt samarbejde, men også oplevet samarbejdet så herligt med alle dem, der også havde været involveret med at få det store arrangement til at lykkes. – Og det blev en stor succes for alle deltagere fra de 26 venskabsbyer og det hjemlige publikum, husker jeg!

Nå, men hvad så? – Leo Møller havde en plan! – Han syntes, at det kunne være spændende at interviewe de gamle idrætskæmper, der stadig kunne fortælle, hvordan man som ung havde kunnet dyrke en idræt i Aalborg, uden klubber, uden baneanlæg, uden huse af nogen slags. – Fin idé, og så spurgte vi sportsjournalisten Eivind Samuelsen, om han ville være med som interviewer. Han jublede ved tanken!

Eivind skulle interviewe til båndoptagelse, og jeg skulle renskrive og gemme.

Vi aftalte, at der herefter hver fredag ved 14-tiden blev inviteret på kaffe på Aalborg Stadion og snak med en eller to personer efter tur. Det blev til næsten to års eftermiddagskaffe hos restauratør Arne og ca. 100 interviews.

Når den interviewede skulle gå, og den næste skulle ind til snak, mødtes de i døren. »Nej, hvor er det længe siden, hvordan har du det?« eller lignende, hørte vi, og derfor tænkte vi, at det kunne være sjovt at lave en sammenkomst på Aalborg Stadion en tirsdag eftermiddag på Aalborg Stadion for alle de interviewede. Og denne tirsdag eftermiddag i december er stadig en hyggelig tradition – nu med nye generationer.

Mange af de fremmødte til disse interviews havde albums, protokoller, udstyr og andre rariteter med, så her fik vi et problem. Hvad så med de sager? Vi fik et skab til opbevaring, men... Vi måtte lige spørge det lokale byarkiv, hvordan man kunne opbevare sagerne optimalt, så tidens ælde ikke ville sætte for store spor, og Henning Bender, der dengang var leder af byarkivet, gav os mapper og æsker til opbevaring og gav os gode råd i øvrigt. – Men pladsen? – En villa lige om hjørnet ved Aalborg Stadion blev købt, og så var der plads. – Mange klubber fik tømt kældre, lofter og lignende for alle disse mindeværdige sager, og sidenhen oplevede jeg da også, at man til jubilæumsskrifter lige måtte se, hvad idrætsarkivet gemte af interessante oplysninger for den pågældende klub.

Efterhånden var der så mange interessante optagelser, som fortjente at blive offentliggjort på en eller anden måde, og resultatet blev bogen: Idræt i Aalborg gennem hundrede år. Eivind Samuelsen samlede alle de historiske optagelser, som vi alle rundt om bordet havde hørt på med stor interesse

Det blev bestemt, at bogen skulle trykkes og et mindre oplag skulle foræres til de familier, der havde været værter ved Ungdomslegene 1983. De sidste sider i bogen nåede at få aktuelle fotos med fra disse ungdomslege også.

I 1992 – efter også at have være med til Ungdomslegene 1987, »vinkede« jeg farvel til Aalborg og flyttede med Bent til hans fødeby Svaneke, og herfra har jeg da heldigvis kunnet følge arkivets udvikling op til det flotte 40 års jubilæum ... og til lykke med det!